

genc BİRİKİM

Değerli Okurlarımız,

Yaratıcımız ve sahibimiz Yüce Allah'a hamd, Peygamberimiz Muhammed Rasulullah'a da salât ve selam olsun. Yeryüzünde bulunma amacı; sadece Yüce Allah'a kulluk etmek, O'nun rızasını gözetmek, yine O'nun dini, rızası ve davası için çalışmak, yaşamak ve mücadele etmek olan mü'minlere, Müslümanlara da selam olsun.

*Ve ant içerim ki,
bir mendil işleyeceğim yarına kadar,
gözlerine sunduğum şiirlerle süslü
ve bir tümceyle, baldan ve öpücüklerden tatlı:
'Bir Filistin vardı,
bir Filistin gene var! '*

*

*Gözleriyle Filistin,
kollardaki, göğüslerdeki dövmelemlerle Filistin,
adıyla sanıyla Filistin.
Düşlerin Filistin'i ve acıların,
ayakların, bedenlerin ve mendillerin Filistin'i,
sözcüklerin ve sessizliğin Filistin'i
ve çığılların.
Ölümün ve doğumun Filistin'i,
taşdım seni eski defterlerimde
şiirlerimin ateşi gibi.
Kumanya gibi taşdım seni gezilerimde.
Koyaklarda çağırdım seni bağıra bağıra,
inlettim senin adına koyakları:
Sakının hey
kayaları döve döve şarkımı koparan şimşekten!
Benim gençliğin yüreği!
Benim beyaz kanatlı atlı!
Benim yıkan putları!
Kartalları tepeleyen şiirleri benim eken*

tüm sınırlarına Suriye'nin!

Zalim düşmana bağırdım, ey Filistin, senin adına:

'Ölürsem, ey böcekler, vücudumu didik didik edin!'

*Karınca yumurtasından kartal çıkmaz hiçbir vakit,
yalnız yılan çıkar zehirli yılanlardan!*

Ben barbarların atlarını iyi bilirim.

Bir ben dururum onların karşısında,

bir ben,

gençliğin yüreğiyim her daim,

yüreğiyim beyaz kanatlı atlıların.

(Mahmud Derviş)

Kıymetli okurlarımız, bu sayımızı; "Filistin, Kudüs, Gazze, Mescid-i Aksa" özel sayısı olarak hazırladık. -Dr. Mehmet Sürmeli'nin önceki sayılardan devam eden "Rabbani Ulema'nın Vasıfları" makalesinin üçüncü bölümü hariç- bütün makale, deneme ve çeviri çalışmalarının içeriği, 7 Ekim Aksa Tufanı vesilesiyle yeniden zalim siyonist israil'in zulümlerine ve mücahid kardeşlerimizin direnişine, örnekliliğine, mukavemetine hasredildi.

Umut ediyor ve temennide bulunarak ifade ediyoruz ki bu saldırılar ve bu direniş, -inşallah- zalim siyonist israil'in sonunu getirir. Ümmetin onurunu, izzetini koruyan Hamas'ın yiğitleri Kassam Tugayları'nın galip olması ve muzaffer gelmesi için dua ediyoruz. Yüce Rabbimiz, ümmet olarak kardeşlerimize, maddi ve manevi destekte bulunmayı, bizlere, nasip eylesin. Âmin.

"Müslümanların Ahlakî Yozlaşma ve Alçalmalara Karşı Çözümleri" dosya konulu 259. (Ocak 2024) sayımızda buluşmak üzere Yüce Allah'a emanet olun.

Bu sayımızda...

- 3 **İşgalci Rejim Sadece Güçten Anlar!..**
Ali KAÇAR
- 8 **Müslümanın Filistin Diye Bir Derdi Olmalı**
Cefai DEMİREL
- 12 **Yeniden ve Hep Yolda Olmak İçin Abdullah Bergusi'yi Okumak**
Fatih PALA
- 16 **Mescid-i Aksa'ya Kim Sahip Çıkacak?**
Emrah DOĞRU
- 21 **Mescid-i Aksa ve İnsanlık İçin Ribad**
Erdal TUĞRUL
- 25 **Siyonist Esaretindeki Mübarek Belde Mescid-i Aksâ**
Sercan AKBAYRAK
- 30 **Vasiyet**
Sümeyye DEMİRCİ
- 32 **Geç Kalınmışlığın Hikâyesi**
Rüveyde Bera PALA
- 34 **Teyakkuz Hali**
Erdal BAYRAKTAR
- 37 **Filistinli Yazar Musa Akkari ile Filistin, HAMAS ve Aksa Tufanı Operasyonu Röportajı - I**
Genç BİRİKİM
- 41 **Filistin'in Geleceği İçin Bir Yol Haritası**
Tamer Qarmout
- 43 **Rabbani Ulemanın Vasıfları - III**
Dr. Mehmet SÜRMELİ

genc BİRİKİM

Yılı: 22 **Sayı:** 258

**Sahibi ve Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü**
Ali KAÇAR

Genel Yayın Yön.
Fatih PALA

Yazışma Adresi
Korkutreis Mah. Yeşilirmak Cad. No:9/1
Çankaya - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri
Korkutreis Mah.
Yeşilirmak Cad. No:9/1 Çankaya - ANKARA

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Strazburg Caddesi No : 31/17 Sıhhiye -
ANKARA
Telefon: 0 312 229 1881

Baskı Tarihi
13.12.2023

Değerli Okuyucularımız/Yazarlarımız,
Yazılarınızı Times New Roman karakteriyle 12 punto büyüklüğünde yazılmış olarak, sayfanın sağ, sol, üst ve alt boşlukları 2,5 cm, satır aralığı: tek ve iki yana yaslanmış olarak göndermenizi; yazılarınızın en az 2 en çok 4 sayfa olmasını, yazınız 4 sayfadan fazla ise 2 veya daha fazla olarak bölümlenmiş şekilde göndermenizi rica ederiz.

Abonelik Şartları: Yurtiçi abonelik için 1 yıllık abonelik ücreti olan 250 (ikiyüzelli) Türk Lirası'nı (Elden teslim fiyatıdır. Kargo ile teslim alacak abonelerimiz için kargo ücreti abonelere aittir.) "Mustafa SARICA Kuveyt Türk Katılım Bankası TR920020500009457261200001 IBAN No'lu" hesaba yatırmanız yeterlidir.

Dijital dergi aboneliği için yine aynı hesaba 1 yıllık abonelik ücreti olan 200 (İkiyüz) Türk Lirası'nın yatırılması yeterlidir.

web : <http://www.gençbirikim.net>
e-mail : gençbirikimdergisi@gmail.com

İşgalci Rejim Sadece Güçten Anlar!..

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Kur'an-ı Kerim'in birçok sure-sinde Yahudilerden ve özelliklerinden bahsedilmektedir. Bahsedilen bu özelliklerin bir kısmını şöyle sıralamak mümkündür: Yahudiler, döneke ve korkaktırlar (5/54;2/246; 4/77) menfaatperesttirler (2/96), kaypaktırlar, sözlerine ve ahidlerine asla riayet etmezler (2/100; 5/13); ırkçıdırlar (5/18), dalalettedirler (7/138) ve zalimdirler (2/51). Ne yazık ki belirtilen bu vasıflar -ve başka vasıflar da ilave edilse yine de- Siyonistleri tanımlamada yetersiz kalacağı muhakkaktır. Çünkü

Yahudiler, -iman edenleri hariç ki bunlar da çok azdır (2/100)- Allah tarafından lanetlenmiş bir kavimdir.¹ Peygamberlerini öldürmekte te-

1 Kur'an-ı Kerim, Yahudilerden Allah'a ve ahiret gününe inandıkları ve iyiliği emredip, kötülüğü nehyettikleri takdirde müjdelerin olduğunu bahseder: "Onlar (Yahudiler) nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Allah'ın ahidne ve insanların (mü-

Bunların anladığı bir tek şey vardır, o da güçtür. Ne yazık ki karşılarına da henüz -şimdilik- böyle bir güç -devlet olarak- ortaya çıkmış değildir. Ne yazık ki, kendisini İslam'a nisbet eden hiçbir ülke, bunca zulme ve katliama rağmen bu Siyonist işgalcilere karşı ciddi, dişe dokunur, mazlum ve masum Gaz-zelileri rahatlatacak bir adım atmış değildir.

reddüt etmeyen bu kavim², aynı zamanda Mü'minlere de en şiddetli düşmanlığı yapmaktadır (5/82). İnsanlık tarihinde, peygamberlerini şehid eden, fırsatını buldukları zaman acımasız ve zalimce davranmaktan çekinmeyen bu kavmin benzeri başka bir kavim yoktur. Bunca zulüm ve insanlık dışı katliamlarına rağmen ateşin kendilerine ancak sayılı birkaç gün dokunacağını savunmaktadırlar (2/80).

Bu özelliklere sahip olan böyle bir kavmin barıştan da insanlıktan da anlaması söz konusu değildir. Bunların an-

minlerin) himayesine sığınmadıkça, kendilerine zillet (damgası) vurulmuştur; Allah'ın hışmına uğramışlar ve miskinliğe mahkûm edilmişlerdir. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlar ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. Bu da, onların isyan etmiş ve haddi aşmış bulunmalarındandır. Hepsi bir değildir; Ehl-i kitap içinde istikamet sahibi bir topluluk vardır ki, gece saatlerinde secdeye kapanarak Allah'ın ayetlerini okurlar." (Al-i İmran - 112,113; Bakara, 2/88)

2 Bakara, 2/61, 87, 91; Âl-i İmrân 3/21, 112, 181; Nisâ 4/155; Mâide 5/70

ladiğı bir tek şey vardır, o da güçtür. Ne yazık ki karşılarna da henüz -şimdilik- böyle bir güç -devlet olarak- ortaya çıkmış değildir. Ne yazık ki, kendisini İslam'a nisbet eden hiçbir ülke, bunca zulme ve katliama rağmen bu Siyonist işgalcilere karşı ciddi, dişe dokunur, mazlum ve masum Gazzelileri rahatlatacak bir adım atmış değildir. Bu ülke liderlerinden kimileri sadece konuşuyor, kimileri ise konuşabilecek bir cesareti bile bulamıyor. Çünkü koltuklarını kaybedeceklerinden korkmaktadırlar. Nitekim eli kanlı katil Netanyahu kimilerini çıkarlarınıızı korumak için susun derken kimilerini de suçlayıcı tarzda konuşmalarla tehdit etmiştir. Mescid-i Aksa için kurulan İslam İş birliği Teşkilatı'nın Arap Birliği ile Riyad'da yaptığı toplantıda ciddi hiçbir adım atılmaması da bu tehdidin etkili olduğunu göstermektedir. Bundan dolayıdır ki, Riyad zirvesinde, Siyonist İsrail'e, 'devlet terörü', 'insanlık suçu işliyor' türü bayatlamış suya tirit cinsinden açıklamalarla yetinmişlerdir. Bu tür bayatlamış ve birbirinin tekrarı açıklamalar yapanlara sormak lazım, ırkçı rejim:

Sadece bugün mü devlet terörü işliyor?

Sadece bugün mü bebekleri, çocukları, kadınları ve yaşlıları katlediyor?

İşgalci rejim sadece bugün mü hastaneleri, ambulansları, okulları, camileri, Pazar yerlerini bombalıyor?

Sadece bugün mü BM kararlarını hiçe sayarak, BM bürolarını bombalayarak çalışan personelini katlediyor?

Evet sadece bugün mü medyayı susturuyor, gazetecileri katlediyorlar?

Sadece bugün mü Filistinlileri evlerinden, yerlerinden, yurtlarından zorla çıkararak eli kanlı katil hırsızları/yerleşimleri yerleştiriyor?

Oysa işgalci İsrail on yıllardır bu tür katliamları gerçekleştirmektedir. Üstelik bu devlet yöneticileri, daha önceki yıllarda da işgalci rejimin devlet terörü işlediği, bebek ve çocuk katili olduğu türü açıklamalar yapmışlardı. Ancak yaptıkları bu açıklamalara rağmen Riyad'da

bir araya gelen ülke liderleri, sanki bunları hiç söylememişler gibi normalleşme ilişkilerini başlatmış ve karşılıklı ziyaretleşmeler gerçekleştirmişlerdir. BAE, Bahreyn, Sudan, Fas, Türkiye normalleşme ilişkilerini kurarlarken, karşılıklı ziyaretleşmeler yaparlarken ve büyükelçiler gönderirlerken bu eli kanlı katiller her gün Kudüs, Nablus, Ramallah, El-Halil ve diğer Filistin sokaklarında çocuk, kadın ve erkek ayrımı yapmaksızın masum sivilleri katletmiyorlar mıydı? Filistinlileri doğdukları, büyüdükları ve sahip oldukları yerlerden zorla çıkararak Siyonist katilleri yerleştirmiyorlar mıydı? Normalleşen bu ülkeler, işgalci rejimin gerçekleştirdiği bu katliamları 7 Ekim'den sonra yeni mi görüyorlar, yeni mi duyuyorlar?

Çok sert açıklama yapan Türkiye yöneticileri, bu katillerin, bu Gazze kasaplarının yeni mi farkına vardılar? Hayır! Şeyh Ahmed Yasin katledilirken (22 Mart 2004) de aynı cümleler kurulmuştu. Daha sonraları 27 Aralık 2008 dökme kurşun saldırısında, 29 Ocak 2009 Davos'ta, 31 Mayıs 2010 Mavi Marmara, 19 Kasım 2012 Bulut Sütunu ve 8 Temmuz 2014 Koruyucu Hat saldırılarında benzeri açıklamalar yapılmıştı.

Türkiye C. Başkanı Erdoğan, Gazze'de savaş suçu işleniyor, bu suçu işleyenler mutlaka Uluslararası Ceza Mahkemesi'nde (UCM) tıpkı Milosevic gibi yargılanmalı diye açıklamalar yapmaktadır. Elbette yargılanmalıdır, bu doğru, ama Mavi Marmara olayından dolayı yargılanan Siyonist katilleri, ulusal ve uluslararası mahkemelerde yargılanmasını engelleyen kendisi değil miydi? O zaman da benzeri katliamlar ve yakıcı bir şekilde abluka Gazze'de devam ediyordu, üstelik bir de uluslararası sularda Türkiye'nin on vatandaşı da katledilmişti. Soramazlar mı neden o zaman neden bu yargılanmalar engellendi? Üstelik şart koşulan üç madde de (Tazminat, abluhanın kaldırılması ve Özürlü dileme) istenilen şekilde yerine getirilmemişti. Yapılan bu açıklamalardan ve Siyonist katiller yargılanmalıdır sözünden yarın dönülmeyeceğinin bir garantisi var mıdır? Acaba Türkiye yöneticilerinin çok sevdiği 'diklenmeden dik durmak' sözünün anlamı bu mudur?

Ne yazık ki Türkiye, çok sert açıklamalar yapsa da sonuç itibarıyla işbirlikçi bölge ülke yöneticilerinden farklı bir tavır ortaya koy(a)mamıştır. Kolombiya, Bolivya ve İspanya tarafından ciddi adımlar atılırken Türkiye sadece açıklamalar yapmakla ve çeşitli ülkelerle sonucu olmayan diplomatik temas kurmakla meşgul olmuş ve halen de buna devam etmektedir. Ne yazık ki, bu ülkelerin gösterdiği cesaret, Türkiye tarafından gösteril(e)memiştir.

Batıda, eylemler ülke yönetimlerine yönelik yapılmaktadır.

Türkiye'de yapılan eylemler, genelde ya Siyonist elçiliğin (zaten güvenlik nedeniyle elçilikte de kimse kalmamıştı) ya da ABD elçiliğinin önünde veyahut meydanlarda yapılmaktadır. Sadece Adana'dan gelen Gök Kuşağı Derneği, Meclisin ve külliye'nin önünde eylem yapmıştır.

Oysa dünyada özellikle de Batıda yapılan her eylem, kendi iktidarları üzerinde baskı oluşturacak tarzda yapılmış ve halen de yapılmaktadır. Bu nedendir ki Batıda, Filistin'e, Hamas'a karşı çok sert açıklamalar yapan yöneticiler, halklarında oluşan infial nedeniyle dediklerinden vazgeçmeseler de ilk hallerine göre daha farklı bir dil kullanmaya başladıkları görülmüştür. İngiltere'de, ABD'de üç yüz binden fazla insanın katıldığı eylemlerin hedefinde kendi yönetimleri bulunmaktaydı. Ama ne yazık ki Türkiye'de iktidara baskı oluşturarak geri adım attırıcı tarzda hiçbir eylem yapılabilmemiş değildir.

Türkiye, Siyonist İsrail'e yaptığı ticareti durdurmalıdır.

Türkiye yönetimi bir yandan sert açıklamalar yaparken bir taraftan da Siyonist katilleri destekleyici tarzda ticaretini devam ettirmektedir. Gerek STK'larda ve gerekse sabah akşam Filistin yanlısı yayın (yapılmalı, hatta daha fazla yapılmalı) yapan tv'lerde bu konunun yeterince gündeme getirilmemesi düşündürücüdür.

Ama muhalif basında ticaret ile ilgili çeşitli iddialar gündeme getirilmektedir. Bu iddialar sıradan, masa başında, patronların istekleri doğrultusunda gündeme getirilen iddialar da

değildir. Araştırılması, soruşturulması gereken iddialardır. Ancak ne yazık ki mecliste bu konuda gelen araştırma teklifi de yine iktidar partisi tarafından engellenmiştir.³ Bu iddialar doğru mu, değil mi?

Bu iddiaları şöyle sıralamak mümkündür:

1- Türkiye tarafından en sert açıklamaların yapıldığı zamanlarda bile ticari ilişkiler artarak devam etmiştir.⁴ TÜİK verilerine göre son 6 yılda İsrail'den aylık 157 milyon dolar ithalat yapılırken Türkiye aylık bazda 450 milyon dolar da ihracat yapmıştır.

Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM) verilerine göre (2021) Türkiye, İsrail'den satın almada 7. sırada, İsrail'e satışta ise 4. sırada bulunmaktadır. İsrail, Çin ve ABD'den sonra ürünü Almanya ve Türkiye'den almaktadır.

Yine TİM verilerine göre İsrail, Türkiye'den en fazla çelik ve kimyevi maddeler ve otomotiv almaktadır.

Türkiye; işgalci İsrail'den yılda 2 milyar dolarlık mal alıyor, yılda ise 6 milyar dolarlık mal satıyor.⁵

Bu rakamlar da Türkiye ile işgalci rejim arasındaki ticaretin hiçbir dönemde aksamadan artarak devam ettiğini göstermektedir. Hem Siyonist katilleri besle, bomba yapımında kullanılan malzeme gönder hem de halkın tepkisini azaltıcı sert açıklamalar yap!..

Şu sıralar halkta işgalci İsrail'in ürettiği malları boykot etmede hassasiyetin dorukta olduğu bir süreç yaşanıyor. Halk ayakta, neredeyse her gün eylem yapıyor, iktidar da İstanbul'da

3 https://ankahaber.net/haber/detay/saadet_partisinin_turkiyenin_israile_gonderdigi_malların_gazzeye_etkisinin_arastirilmesi_onerisi_akp_ve_mhpli_milletvekillerinin_oylariyla_reddedildi_160409

4 Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) özel ticaret sistemi verilerine göre AK Parti iktidarının başladığı 2002 yılında Türkiye'nin İsrail'e ihracatı 861,4 milyon dolar; İsrail'den ithalatı ise 544,5 milyon dolar idi. 2022'de ihracat 6,74 milyar dolara yükselirken ithalat da 2,17 milyar dolara çıktı. Ticaret hacmi de 1,41 milyar dolardan 8,91 milyar dolara ulaştı. Buna göre ticaret hacmi son 20 senede yüzde 532 artış gösterdi. Bkz; <https://tr.euronews.com/2023/10/11/turkiye-israil-ekonomik-iliskileri-ne-durumda-ticaret-hacmi-ak-parti-iktidarında-nasil-deg>

5 <https://www.karar.com/yazarlar/ibrahim-kahveci/israil-ile-ic-siyaset-1598023>

büyük katılımlı eylem yapmıştır. İşgalci İsrail'in mallarını boykot edenler nedense Gazze'de bebekleri katleden, okullara, camilere ve hastanelere sığınan sivil halkı katledenlere, iktidarın, can simidi sunması İslami cennahta fazla gündem oluşturmuyor. Bunda bir terslik yok mu?

2- Gazeteci Metin Cihan, dünya çapında gemi trafiğine yer veren marinetraffic'te kayıtlı veriler doğrultusunda, Türkiye'den İsrail'e malzeme taşıyan gemileri listelemiş.

Marinetraffic kayıtlarına göre, Gazze saldırısının başladığı 7 Ekim'den bugüne Türkiye'den İsrail'e toplam 253 gemi gitmiştir. Her gün ortalama 7 gemi hareket etmektedir. Ham petrol ve akaryakıt taşıyan tankerler, demir çelik, çimento, gıda ve diğer ürünler aralıksız bir şekilde İsrail'e ulaşıyor" diyerek, sevkiyatın kesintisiz devam ettiğine dikkat çekmiştir.⁶

3- Mazlumder Adana Şubesi yöneticileri, Adana'da Ceyhan ve Yumurtalık ilçe sınırları içinde bulunan BOTAŞ tesislerine giderek bu tesislerden İsrail'e akaryakıt gönderilmesini kınayan bir açıklama yapmışlardır. Yaptıkları bu açıklamada Mazlumder, Türkiye devletini İsrail'e karşı diplomatik ve ekonomik yaptırımları derhal başlatmaya davet etmişlerdir.⁷

4- Kimileri de Coca Colayı satın alıp döke rek işgalci İsrail'i boykot etmiştir. Coca Cola'nın Türkiye'deki sahibi Tüsiad eski başkanı Tuncay Özilhan'ın da ortağı olduğu Anadolu Grubu'dur. Bu Grup aynı zamanda Türkiye'nin yeni "yerli oto"su TOGG'un da en büyük yerli girişimcilerden birisidir. Bu Grub'un sahibi olduğu Coca Cola'nın ikinci fabrikası ise Isparta'da 12 Ağustos 2017'de açılmıştır. Açılışını ise Türkiye C. Başkanı Erdoğan yapmıştır. Erdoğan'ın açılış yapması o günlerde bir kısım basında tartışmalara neden olmuştur. Nitekim Millî Gazete Genel Yayın Yönetmeni Mustafa Kurdaş, Twitter'da "Bu açılış 15 Temmuz direnişinin ruhuna taban tabana zıt bir açılış. Bu açılış vicdanları rahatsız

6 <https://artigercek.com/ekonomi/turkiyeden-israile-hergun-7-gemi-dolusu-mal-gidiyor-272832h>

7 <https://www.hertaraf.com/haber-mazlumder-den-hukumet-e-cagri-israil-e-karsi-yaptirimlar-devletin-gundeminde-olmali-12409>

edecek bir açılış" derken, gazeteci Adem Özköse ise Erdoğan'ın Coca-Cola'nın fabrikasını açmasını Twitter'da "Biz o zaman bu Coca Cola'yı yıllardır niçin protesto ediyoruz?" demiş, gazeteci Faruk Köse ise "Twitter'da "Biz 'Yahudi malları boykot edilsin' derken, Cumhurbaşkanı gidip Coca Cola fabrikası açılışına katılmış. Şimdi kime neyi, nasıl anlatacağız?" sözleriyle eleştirmiştir.⁸

TBMM Başkanı Numan Kurtulmuş da Meclis lokanta, kafeterya ve çay ocaklarında Siyonist İsrail'e destek veren şirketlerin Coca Cola ve Nestle gibi ürünlerinin satılmasını yasaklamıştır.

İktidar partisinin en etkili isimlerinden ve Meclis başkanı da olan Numan Kurtulmuş'un bunca katliamın karşısında yapması gereken sadece bu mu? Coca Cola ve Nestle yasağından önce başta bebekler olmak üzere sivilleri katleden İsrail'e bomba yapımında kullanılacak stratejik ürün satışlarının yasaklanması olmalı değil mi? Bir taraftan Coca Cola fabrikası açılıyor, bomba yapımında kullanılacak stratejik ürün satışı yapılıyor diğer taraftan ise bu tür komik yasaklar getiriliyor. Adeta insan aklıyla alay ediliyor.

5- Bloomberg'ün haberine göre, bir milyon varil Azerbaycan petrolü taşıyan Seaviolet adlı tanker, 21 Ekim'de Ceyhan Limanı'ndan İsrail'in Eilat limanına doğru yola çıktı. İsrail'in Aşkelon'daki limanı, Hamas militanlarının son saldırısında zarar gördüğü için petrol taşımacılığında Kızıldeniz'deki Eilat limanı kullanılıyor.

Bu iddialar doğruysa, yapılan açıklamaların, diplomatik temasların, komik yasaklamaların bir anlamı kalır mı? İktidarlar, insanlığın

Elbette ki, Türkiye'de ya da dünyanın herhangi bir yerinde Siyonist işgale ve arkasındaki küresel küfür güçlere karşı yapılan -küçük büyük fark etmez- her eylem önemli ve anlamlıdır. Ama asıl anlamlı ve sonuç getirici eylem, bunca katliama rağmen Siyonist İsrail ile ilişkilerini devam ettiren iktidarlara karşı yapılan eylemlerdir.

yok edildiği, ayırım gözetilmeksizin katliamın devam ettiği bir süreçte sadece açıklama ya da eylemle yetinmezler; gereğini yaparlar. Tıpkı Bolivya, Kolumbia yönetiminin yaptığı gibi! Türkiye yönetiminin üzerine düşen de eylem organize etmek ya da komik yasaklarla yetinmek değil, gereğini yapmaktır.

Elbette ki, Türkiye'de ya da dünyanın herhangi bir yerinde Siyonist işgale ve arkasındaki küresel küfür güçlere karşı yapılan -küçük büyük fark etmez- her eylem önemli ve anlamlıdır. Ama asıl anlamlı ve sonuç getirici eylem, bunca katli-

ama rağmen Siyonist İsrail ile ilişkilerini devam ettiren iktidarlara karşı yapılan eylemlerdir. Ne yazık ki, Türkiye yönetiminin Siyonist katillerle, Gazze Kasabı ile ilişkileri kesmesine yönelik ciddi hiçbir adım atılmamıştır.

Türkiye'den beklenen ciddi ve etkin adımların atılmasıdır. Halen limanlardan petrol ya da gıda taşıyan gemiler Siyonist İsrail'e gidiyorsa, konuşmanın, sert açıklamalar yapmanın hiçbir anlamı ve önemi yoktur. Her gün yüzlerce -çoğunluğu- bebek olmak masum insanın katledildiği bir yerde iki aydır aynı tür açıklamalar yetinmek, insan aklı ile alay etmektir.

Türkiye yönetimi, eğer dediklerinden/ açıklamalarından samimi ise ama'sız fakat'sız hemen siyasi, askeri, istihbari ve ticari ilişkilerini kesmelidir. Aksi halde o katledilen masum bebekler yarın mahşer günü bizim suçumuz neydi diye feryat ettiklerinde hiçbir cevap bulunamayacaktır. O gün: "boynuzsuz koyunun boynuzlu koyundan hakkını alacağı" gündür. O gün asla unutulmamalıdır!..

⁸ <https://www.odatv4.com/siyaset/erdogan-coca-cola-fabrikasi-acti-ortalik-karisti-121290>

Müslümanın Filistin Diye Bir Derdi Olmalı

Cefai DEMİREL

"Mü'minin mü'mine karşı durumu, birbirine sımsıkı kenetlenen bir binanın tuğlaları gibidir" (Buhari, Salat 88, Mezalim 5; Müslim, Birr 65; Tirmizi, Birr 18; Nesai, Zekât 67). Resulullah, bunu açıklamak için iki elinin parmaklarını birbirlerine geçirerek sahabeye göstermiştir.

Bizler Mü'min isek birbirimize binanın tuğlaları gibi sıkı sıkıya kenetlenmemiz gerekir. Filistin, bizim derdimiz olmalı, mü'min olmanın gereği Müslümanların dertleri ile dertlenmektir. Onların sıkıntıları, bizim sıkıntımız olmalı; onların acıları, bizim acımız olmalıdır.

Müslüman kardeşlerimize Filistin'de günlük bin ton bomba atılırken; çocuk, kadın, erkek, günlük üç yüz elli Müslüman öldürülürken, bizlerin hiçbir şey olmamış gibi, hayatımıza devam etmemiz düşünülemez. Müslümanın

Müslüman kardeşlerimize Filistin'de günlük bin ton bomba atılırken; çocuk, kadın, erkek, günlük üç yüz elli Müslüman öldürülürken, bizlerin hiçbir şey olmamış gibi, hayatımıza devam etmemiz düşünülemez. Müslümanın Filistin diye bir derdi olmalı. Gündemimizde Filistin olmalı.

Filistin diye bir derdi olmalı. Gündemimizde Filistin olmalı.

Hamas sözcüsü Ebu Ubeyde'ye sorulan bir soru: "Halkı Müslüman olan ülkelerden yardım bekliyor musunuz?" Ubeyde de cevap olarak, "Biz, sadece rabbimizden yardım isteriz; O kimi layık görürse onu bize yardımcı olarak gönderir, yardım etmiyorlarsa rabbim onları layık görmediğindedir." diyor.

Kaybeden Gazze değil, bizleriz. Bizler, yardıma

gitmeye layık kimseler değiliz. Rabbim, halkı Müslüman ülkeleri buna layık görmüyor. Bu işe layık olan bir avuç Müslüman, mücadelesine devam ediyor. Rabbim de onları mücadelelerine karşılık olarak şehadetle mükâfatlandırıyor.

Atılan bombalarla ailesini kaybetmiş yaralı bir çocuk haykırıyor: "Hasbünallahi ve niğmel vekil: Vekilim Allah'tır (cc).

Mazlum ve mağdur çocuk, hakkını alabilmek için rabbini vekil tayin ediyor. Yarın ilahi nizamda zulmeden İsrailoğullarından, akıtılan kanlardan, yitirilen canlardan, dağılan ailelerden hakkını alabilmek için rabbini vekil tayin ediyor. Sessiz kalan halkı Müslüman ülkelerden, yeterli tepkiyi göstermeyenlerden, zulmü gündemine almayanlardan, dünyalık peşinde koşturmaktan Filistinlilere zaman ayıramayanlardan, boykot ürünlerinden vazgeçemeyenlerden, her üründe bize bomba ve mermi olarak geri dönen Yahudi malı tüketen Müslümanlardan şikâyetçiyim ve vekil (avukat) olarak seni tayin ediyorum Rabbim, diyor.

İlahi mahkemeyi bir gözümüzün önüne getirelim. Hâkimi, Allah (cc); savcısı, Allah (cc); davacı sabinin avukatı, Allah (cc)... Davalı... Bizleriz... Mahkeme sonucunda davalının beraat etme ihtimali var mıdır? Rabbim, bizleri merhameti ile yargılasın.

Türkiye'nin İsrail ile ticaret hacmi, son

yıllarda artış göstermiştir. Adana Sanayi Odası verilerine göre Türkiye, 2022 yılında 6,7 milyar dolar ihracat gerçekleştirmiş, İsrail'den 2,2 milyar dolar ithalat gerçekleştirilmiştir. Yani ihracat, ithalata göre 3 kat daha fazladır. İhracatın 3 kat fazla olması, kötü bir durum gibi gözüküyor. Durum tersi olsa idi vahim bir durum olurdu.

İsrail'e ihracatın yüksek olması avantajlı bir durum olsa da sadece İsrail malı ürünlere boykot uygulamak yeterli midir? İsrail'e mali yardım eden Amerika ve Avrupa imalatı ürün ve markaların Türkiye'de ciroları ne durumdadır? Bunların da göz önünde bulundurulması lazımdır.

İsrail'e ihracat kalemlerine bakacak olursak; demir, çelik, otomotiv, kimya, hazır giyim, çimento ve mobilya. İsrail'den ithalat kalemlerinde, madeni ve mineral yağlar, plastik ve mamulleri, organik ve kimyasal gübre, tohum ve hurma.

İsrail ile ticaret, Türkiye'den yana avantajlı bir durum olsa da gübre tohum ve kimyasal yağlarda Türkiye'nin kendine yeter duruma gelmesi ve buna yönelik adımlar atması şarttır.

Filistin, İslam ülkelerinden, Arap birliğinden yeterli desteği göremedi. Hatta "oh olsun!" diyen bazı İslam ülkeleri liderleri (!) bile olmuştur. Amerika, Avrupa liderlerinden zaten destek beklenmiyordu. Bizleri şaşırtmadılar. (İspanya ve Belçika, Filistin'e desteklerini belirtmişlerdir.)

Halkı Müslüman Arap ülkelerinin liderleri, Amerika'ya göbekten bağlı oldukları için ses çıkaramadılar, onu anladık. Müslüman halkın tepkisizliğini anlamak mümkün değil! Amerika'da, Washington ve New York'ta, Avrupa'da, Londra'da, Paris'te, Almanya'da, yasağa rağmen halk, Filistin'e destek için sokaklarda idi, vicdanı olan Hıristiyan, Yahudi, Ateist kim varsa Filistin'e destek verdi. Müslüman ülkelerin halklarının vermediği desteği Hıristiyan Avrupa halkı ve Amerikalı Yahudi ve Hıristiyan halkı verdi.

Terörist olarak görülen Filistinliler, ellinci gün sonunda, on altı bin şehit verildikten sonra, dünya kamuoyunda haklı bir zemine oturdu. Zalim ve işgalci olanın, terörist olanın İsrail olduğu ortaya çıktı.

İsraili iki esir bayanın serbest bırakılmasında, Hamaslı mücahitlerin kibar davranışları, seksen beş yaşındaki yaşlı bayanın geri dönüp mücahidin elini sıkması, kendisine neden elini sıktın, onlar seni esir aldı, diye sorulması üzerine, "Bize çok iyi davrandılar, tüm ihtiyaçlarımızı karşıladılar, onlar ne yediyse bize de onu verdiler." diye cevap vermesi...

Halkı Müslüman Arap ülkelerinin liderleri, Amerika'ya göbekten bağlı oldukları için ses çıkaramadılar, onu anladık. Müslüman halkın tepkisizliğini anlamak mümkün değil! Amerika'da, Washington ve New York'ta, Avrupa'da, Londra'da, Paris'te, Almanya'da, yasağa rağmen halk, Filistin'e destek için sokaklarda idi, vicdanı olan Hıristiyan, Yahudi, Ateist kim varsa Filistin'e destek verdi.

Mücahitlerin İsrailileri esir alırken, evlerine girdikleri bir aileden, "Muz alabilir miyim?" diye izin istemesini, canından korkan İsraili kadının Filistinli askerin kendinden muz almak için izin istemesini, bu durum karşısındaki şaşkınlığını, bizlerle birlikte bütün dünya izledi.

Yazımı yazarken esir takasının ikincigününde idik. İsrail hapisanelerinden çıkan Filistinli esirlerin, hapishanedeki ezan ve ibadetlerini yapamadıklarından, kendilerine yapılan eziyetlerden bahsettiler.

İsraili esirler serbest bırakıldıklarında, Hamaslı askerlere teşekkür ederek gülen yüzlerle onlardan ayrıldılar.

Böyle bir propaganda veya reklam milyon dolar verilse yapılamazdı. Amerika ve Avrupa basınında, "Müslümanlar teröristtir!" masalı yerle yeksan oldu. Amerika ve Avrupa'nın İsrail yanlı medyası, yalancı konumuna düşüverdi. Yıllarca insanların beyinlerine kazıdıkları "Müslümanlar teröristtir!" yalanı ellerinde patladı. Milyarlarca dolar verip satın aldıkları kalemler, medya patronları, basın yayın organları sahtekâr konumuna düştü.

Filistin kazandı! Bedeli ağır oldu ama Filistin kazandı! Müslümanlar kazandı! Avrupa ve Amerika'da İslam tekrar merak edilen, araştırılan din oldu. "Terörist (!) bildiğimiz Müslümanlar, adil ve kibar insanlarmış, Kur'an'ı araştırmaya değer," diyerek yeniden İslam'ı araştırmaya yöneldiler. Bunu da bir avuç Filistinli başardı. İslam'ın izzetini korudular.

Dünyanın gözünde İsrail, MOSSAD için "Her şeyi bilir bunlar, acayip teknolojileri var, kimsenin gücü yetmez, demir kubbe geçilemez!" denilirdi. Meğerse gözlerde ne de

çok büyütülmüş İsrail!

Filistinli bir avuç kardeşim, bütün bu mit'leri darmadağın etti. İsrail'in kâğıttan kaplan olduğunu, kocaman bir balon olduğunu bütün dünyaya gösterdiler. Kendilerine Mısır'dan ve istihbarat birimlerinden bilgi gelmesine rağmen gurur ve kibirlerinden bunun olabileceğini kabul etmeyip haberi umursamıyorlar. Sonucunda felaketi yaşıyorlar.

Filistinliler kazandı! Neden?

Filistinli bir çocuk, bir gün, portakalı kese kâğıdına koyup, İsrail askerlerinin olduğu tarafa fırlatır. Bütün askerler dağılır, bomba olabilir, diye mevzilerde saklanırlar. Yarım saat sonra, bomba imha uzmanları gelir, incelerler, bomba olmadığı anlaşılır. Askerler yine de ihtiyatlı davranırlar. Tedirginliklerini hemen atamazlar. On dakika sonra kese kâğıdına bakarlar, bir şeyler yazılıdır: "Siz, bizlere binlerce ton bomba attınız, yine de sizden, bombalarınızdan ve ölümden korkmuyoruz. Siz ise bizim portakalımızdan bile korkmaya başladınız."

Filistin kazandı! Çünkü İsrailoğulları,

Filistin topraklarında veya başka bir ülkenin topraklarında bile rahat dolaşamayacaklar. Çok güvendikleri demir kubbeleri de, çok güvendikleri, kimseye vermedikleri Merkava tankları da onları koruyamadı. Portakaldan, tıktırdan korkmaya başlayacaklar. Sürekli anksiyete bozukluğu içinde kalacaklar. İsrail, hiçbir zaman işgal edilmiş Filistin topraklarında huzur içinde uyuyamayacak!

1986 yılında, bir gazeteci, o zamanın dışişleri bakanı Şimon Perez'e "Kur'an-ı kerim sizin devletinizin yıkılacağından bahsediyor, korkmuyor musunuz?" diye sorunca, "Kur'an'ın bahsettiği Müslümanlar gelsin, düşünürüz" diye cevap verir.

Rabbimden dileğim, halkı Müslüman olan ülkelerin birlik ve beraberliğini sağlamasıdır. Bu ülkeler birlik olsa idi bir avuç İsrail, Orta Doğu'da terör estiremezdi. Perez, böyle konuşamazdı. Müslümanlar birbirleri ile uğraştıkları sürece İsrail'in ekmeğine yağ sürmeye devam edeceklerdir.

İslam birliğinin oluşması ve özgür Filistin'i görmek dileğiyle, hoşça kalın.

Yeniden ve Hep Yolda Olmak İçin Abdullah Bergusi'yi Okumak

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Hamd, övgü, sena, teşekkür âlemlerin Rabbi olan Yüce Allah'a; salat ve selam da biricik örneğimiz, rehberimiz, önderimiz, öğretmenimiz olan Efendimiz Hz. Muhammed'edir.

7 Ekim tarihi ile Müslümanlar olarak yeniden ana gündemimiz olan Filistin, Kudüs, Mescid-i Aksa, Gazze, Hamas ve Kassam Tugayları... Neler öğretiyorlar neler? Kalbi sökülmüş dünyaya; kör, sağır ve dilsizleşmiş güç/iktidar sahiplerine ve de vicdan yoksunlarına neler anlatıyorlar neler?

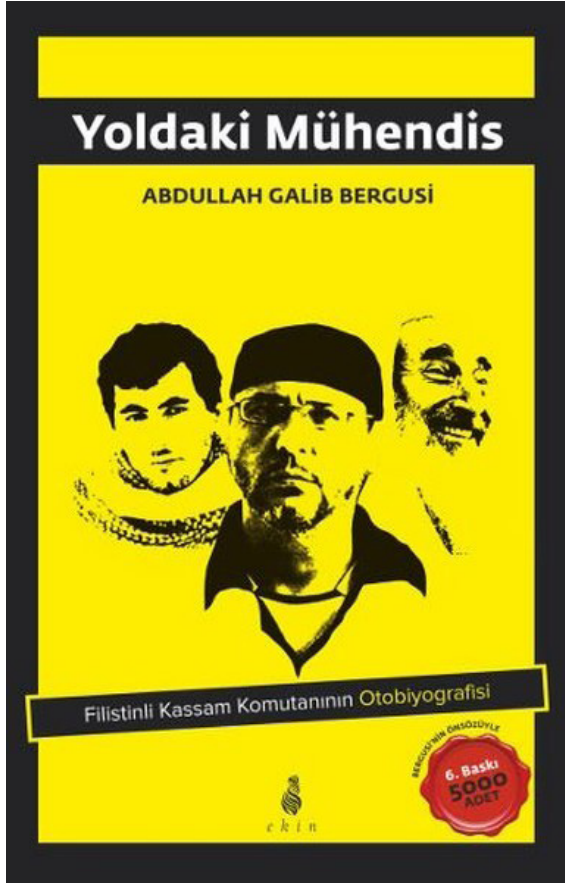
Cihad eden kardeşlerimize galibiyet ve muzafferiyet, vefat eden Müslümanlara da rahmet diledikten sonra, daha önce başka bir yayın mecrasında ilgisine sunduğum bu yazıyı, şimdi güncelleyerek dergimiz sayfalarında okuyucuyla yeniden buluşturmak istedim. Faydalı olmasını ümit ediyorum.

Filistinli Kassam Komutanı Abdullah Galib Bergusi'yi tanır mısınız? Hani, şu Güney Kore'de yaşarken, öz topraklarının Siyonistler tarafından işgaline dayanamayıp ülkesine dönen ve işgalcilere verdiği zararlar dolayısıyla 67 kez müebbet hapisle cezalandırılan, 5200 seneye mahkûm edilen mühendis Bergusi.

Filistinli Kassam Komutanı Abdullah Galib Bergusi'yi tanır mısınız? Hani, şu Güney Kore'de yaşarken, öz topraklarının Siyonistler tarafından işgaline dayanamayıp ülkesine dönen ve işgalcilere verdiği zararlar dolayısıyla 67 kez müebbet hapisle cezalandırılan, 5200 seneye mahkûm edilen mühendis Bergusi. Hani, "Eğer direnişe silahla destek olamazsam kalemim ve mürekkeğim bu yolda silahımdır" diyen ve "1 numaralı hücremde 1 numara olmam gerektiğini öğrendim" diye yazan Bergusi.

Ekin Yayınları tarafından Türkçeye kazandırılan ilki "Yoldaki Mühendis", ikincisi de "Yoldaki Mühendis-2 & Yaşayan Şehit" isimindeki kitapların yazarı ve ondan da öte yaşayanıdır Abdullah Galib Bergusi. Birinci kitabında zindana düşürülmeden önceki hayatını, ikincisinde de zindan hatıralarını anlatıyor; tıpkı davadaşı Zeyneb Gazalî gibi.

Bergusi, şu an bizler gibi hayatta ama işgalci

siyonist israil tarafından 2003 yılından beri mahkûm. Onu ve yazdıklarını nasıl anlatacağımı, tüm samimiyetimle ifade etmem gerekirse, bilemiyorum! Öyle bir imana sahip, öyle şeyler yapmış, işgalci İsrail'e öyle zararlar vermiş ve sonunda bir ajanın oyunuyla yakalanıp tek kişilik hücreye atılarak öyle işkencelere maruz kalmış ki! Okurken diken diken olan tüylerimin, ara ara nemlenen gözlerimin dili olsa da onlar anlatsa hissiyatımı. Bir okur olarak cümleler boğazımıza dizilmişken, o acaba nasıl dayandı bunca maddi-manevi acıya? Gerek psikolojik ve gerekse bedensel olarak bir insana yapılacak işkencenin en âlâsını yapmışlar ona. Ama o, davasının ve dava arkadaşlarının zarar görmemeleri için işgalcilerin öğrenmek istediği hiçbir bilgiyi ve ismi vermemiş. Tabi ifade ettiğimiz bu noktalar, zindan hatıralarından kesitler.. Öncelikle ilk kitabından biraz bahsetmek ve sonra ikinciye dönmek daha isabetli olacaktır haliyle.

Bergusi'nin, Hanımında Aradığı Özellikler

Tek kişilik, tüm zorluk ve imkânsızlıkların

üzerine boca edildiği hücrelerinde kaleme aldığı ilk kitabında, yoğun bir hareketlilik yaşadık. Evlenme düşüncesinden Filistin'e dönmesine, çocuklarının olmasından işgalci düşmana zarar vermek için yaptığı operasyonlara ve bomba düzenekleri hazırlamasına kadar ilginç bir aksiyonla karşı karşıya kaldık.

Hayatının pek çok evresinin ilginç olduğunu baştan söylemeliyim Bergusi'nin. Bu ilginçliklerden birisi de evliliği olmuştur. Başlarda evlenmeyi düşünmez; daha evvel yaşadığı huzursuzluk veren tecrübe, neden olur tabii buna. Sonra muhterem validesinin ısrarları sonucu evleneceği hanımefendide bulunması gereken özellikleri, onun kesinlikle taşıması gereken şartları bildirir: Filistinli ve Bergusi ailesinden olmalı. Çocuk eğitimiyle uğraşan birisi olmalı; çünkü kendisinin çocuk eğitiminden anlamadığını ifade eder. Kesinlikle çalışan birisi olmamalı, kocası ve çocukları onun tek uğraşı olmalı. En önemli şart ise evleneceği kadının, annesinin değil, babasının evin reisi olduğu bir aileden gelmesidir; çünkü hayatını sorunlarıyla cehenneme çevirecek güçlü bir eş istemediğini belirtir. Annesinin kolay kolay bu özelliklerde bir gelin bulamayacağını düşünen Bergusi, çok değil, şartlarını sunmasının üzerinden tam altı saat geçtikten sonra bir haber alır ki "gelin işi" tamamdır! Annesinin, bu kadar kısa süre içerisinde tam da istediği özellikleri üzerinde taşıyan bir eş adayını bulması karşısında şaşkına döner Bergusi. Anne işte!

Namı, Yoldaki Mühendis Olarak Kayıtlara Geçmeliydi

Bergusi, Filistin'e dönünce, işgalci güçlere can damarlarından zarar vermenin planlarını yapar. Mücadelesine hayran kaldığı şehit Yahya Ayyaş'ın yolunu takip eder, onun sorumluluklarını üstlenir. Çünkü o şehit adam da mühendisti, kendisi de. Mühendis olan, yola düşmeliydi; namı, yoldaki mühendis olarak kayıtlara geçmeliydi. "Yoldaki işaretler"i takip eden Bergusi, kelimenin tam anlamıyla "yoldaki mühendis" olmalıydı. Küçüklüğünden beri iman ve cihadla yoğrulan bu genç adam, sahip olduğu bu eşsiz değerler uyarınca hayatını sürdürmeliydi. Nitekim öyle de yapmanın azminde olur. Elektronik ve mekanik alanındaki

becerisiyle İsrail'in korkulu rüyası olur. Akla hayale gelmedik yerlere, yine akla hayale gelmeyecek zamanlarda bomba düzenekleri yerleştirir ve ciddi kayıplar yaşatır düşmana.

Direnış yolunda askerler yetiştirmeye gayret eder. İşı çok sıkı tutar ve eğitimler sırasında, güvenlik amacıyla, askerlerin kendisini görmemelerini sağlar. Olur da düşman eline düşer ve bunun neticesinde nefesine yenilip arkadaşlarını ihbar etme durumu hâsıl olur, diye bu yolu seçer. Eğiteceği insanlar konusunda çok hassas davranır. Herkesin iş tutamayacağını iyi bilir. Belli kriterleri taşıyabilecek olanlar üzerinde çalışır. İsrail'e yıkım üzerine yıkım, zarar üzerine zarar verir. Güvenlik hususuna son derece dikkat etmesine rağmen zaman zaman sorunlar yaşar ama hiçbirisi ispiyoncu hain bir ajanın ettiği oyun kadar kendisine yara açmaz! Henüz 3 yaşındaki sevgili kızı Tâlâ'yı hastaneye götürürken yakalanıp esir edilir Bergusi. Ciğerparesi kızını kurdun kuşun ortasında bıraktığına mı yansın yoksa o ajanın ihbarına mı? Ya da daha önemlisi, elinin kolunun bağılı olmasından dolayı hayallerini

gerçekleştirememesine mi? Bergusi için sonunun ne olacağı belli olmayan zindan hayatı başlamıştır 2003'te. Hâlâ zindanda ve hayattadır.

"Sen Kimsin Baba?"

İkinci kitabında, her türlü imkânsızlığın kendisini çepeçevre kuşattığı 3 metrelik -kendi ifadesiyle- kabrinde, kalemini bir silah misali kullanır. Hatta öyle bir halet-i ruhiyeye bürünür ki, kalemin gücünü silahtan daha etkili hisseder bir duruma gelir. İlk kitapta olduğu gibi burada da sevgili kızı Tâlâ'ya anlatır hikâyesini. Zaten kızı Tâlâ'nın kendisine yazdığı mektuplardaki "Sen kimsin baba?" sorusu, biraz da yazmasını tetikleyen unsur olur.

Bergusi, bütün ihtiyaçlarını, bulunduğu ufacık hücreinde karşılamak zorunda bırakılır. Lavabo ihtiyacını giderdiği gibi namazı, Kur'an okumayı, Rabbine yakarmayı da burada gerçekleştirir. Kendisini diri tutan şeyler; hep inancı, ibadetleri, duası ve sonradan tecrübe edindiği yazması olmuştur. Nice akla zarar işkencelerden, aklını yitirmesi için şeytanın bile düşünemeyeceği uygulamalardan, yazarak sıyrılmaya çalışır. Yazacağı şeyleri önce zihnine kazır. Çünkü "ha" deyince yazacak bir lüksü yoktur bu Müslümanın. Ezberleme noktasına gelecek kadar tekrar eder onları. Böylece aklının, zihninin, fikrinin diri kalmasını sağlar. Siyonistler karşısında yenilginin hiçbir türünü yaşamamaya neredeyse ant içmiştir.

"Hapsedilmem Halvet, Sürdürülmem Seyahat ve Öldürülmem ise Şehadettir"

Şimdiye kadar 17 kitap yazdığını söylüyor Bergusi. Bunların kimi roman, kimi hikâye, kimi otobiyografi ve kimi de ilmi kitaplardır. Yazma şartlarının çok zor olmasının yanında, onları saklaması da bir o kadar zordur. Ve daha daha zoru ise onların dışarı çıkarılıp kitaplaşması. Büyük bedeller ödemesi icap eder bu yazılanların dışarıya taşınması için, hem maddi hem manevi. Ama Yüce Allah'ın yardımıyla başarır başarabildiği kadarıyla, İsrail'in bir sürü güvenlik önlemine rağmen.

Okuyunca göreceksiniz ve belki hayretle soracaksınız benim gibi, "Gerçekten bunlar doğru mu, yaşanmış mı, böyle biri var mı

ve hâlâ yaşıyor mu bu adam bütün bunlara rağmen?" Çok sordum bunları ama inanmaktan başka çarem yoktu. Kabullenmek istemediğim den kaynaklanıyordu bu şüphelerim elbette. Rabbine olan inancından başka bir gücü ve dayanağı olmayan bir adam imiş Bergusi.

Hamas'a, İhvan-ı Müslimin'e ve Kassam Tugayları'na mensup olduğunu büyük bir özveriyle söylüyor satır aralarında. İbn Teymiyye'yi, Şehid Hasan el-Benna'yı, Şehid Seyyid Kutub'u, Şehid Şeyh Ahmed Yasin'i, Yusuf

el-Karadavi'yi, Muhammed Ahmed er-Raşid'i, Hemmam Said'i vd. çok seviyor. Özellikle İbn Teymiyye'yi sevdiğini, ara ara hatırladığı onun şu sözünden anlıyoruz: *"Düşmanlarım bana ne yapabilirler ki! Hapsedilmem halvet, sürdürülmem seyahat ve öldürülmem ise şehadettir."* Hasan el-Benna ve Seyyid Kutub, beslediği ve sabrına kalkan saydığı iki değerli şahsiyettir. Devamlı iktibas yapar görüşlerinden. Hüccesine aydınlık gelir onlardan öğrendikleriyle ve tabi Yüce Allah'ın inayetiyle.

Filistinli Bir Esirin En Çok Sevdiği Meyve

Onca zamandır dışarı yüzü görmeyen gün ışığına hasret Bergusi'nin özlem duyduklarının içerisinde ailesi, kardeşleri olduğu gibi (özür dileyerek yazmış olsa da bunu sizlerle paylaşmadan yapamayacağım; çünkü beni, çok ama çok etkiledi ve hâlâ bunun etkisi üzerimde devam ediyor) karpuz yemeyi, onun tadını da çok özlemiş. Ve ne diyor biliyor musunuz: *"Canım karpuz çekiyor ama elimden bir şey gelmediği için yiyemiyorum. En çok da bal gibi tadını unutmaktan korkuyorum. Bu yüzden, karpuz yediğiniz vakit, bu meyvenin, Filistinli bir esirin en çok sevdiği meyve olduğunu ve*

Okuyunca göreceksiniz ve belki hayretle soracaksınız benim gibi, "Gerçekten bunlar doğru mu, yaşanmış mı, böyle biri var mı ve hâlâ yaşıyor mu bu adam bütün bunlara rağmen?" Çok sordum bunları ama inanmaktan başka çarem yoktu. Kabullenmek istemediğimden kaynaklanıyordu bu şüphelerim elbette. Rabbine olan inancından başka bir gücü ve dayanağı olmayan bir adam imiş Bergusi.

onu yemek için can attığını bilin..." Hadi buyurun, bu sözden sonra karpuz yiyebilirsiniz yiyin! Ne nimetlerin sahibiyiz de haberimiz yok! Ah Abdullah Galib Bergusi! Rabbim, seni yaşarken hissettiğin şehadetle taçlandırsın. Âmin.

Bir gün öyle bir işkence ederler ki takatsiz düşüp bayılır. Kendine gelmesi, ancak üzerine kovalarca dökülen buzlu su sayesinde olur. Siyonist cani gardiyanlar, yaptıklarından gurur duyarcasına sinsi sinsi gülerler. Onlara karşı güçsüz ve yenik

düşmüş görünmemek, alay konusu olmamak için ayağa kalkmaya çalışır ama dermanı yoktur dizlerinin. Bedeninin acizliğinden ve ayağa kalkamadığından başlar ağlamaya. Neden ağlar biliyor musunuz? Ağrılarında, sızılarında ötürü değil; o canilerin, kendisini güçsüz ve zayıf görüp gülmelerinden... Ve türlü işkencelerin ikametgâhı olan vücudunu diri tutan ruhu, o nasipsizlere inat cenneti düşler, Firdevs'in huzur veren rüzgârlarını soluyarak dinleşir her seferinde. Aklına ve kalbine kazıdığı imanla o, hep galip gelir, hep diri kalır, hep çatlatır düşmanlarını. Elhamdülillah...

İşte bu, Filistinli Kassam Komutanı Abdullah Galib Bergusi. Bizim aciz cümlelerimiz, onun bedel taşıyan cümlelerinin yanında devede kulak değil, okyanusta bir damla misali bile değildir. Onu okumak ve tanımak, *"yoldaki bir mühendis"*i, *"yaşayan bir şehid"*i tanımının asıl adı, unutulmaz yâdı olacaktır inanın. Onu tanımak ve onun gibi tavizsiz bir mücadele adamı olmak ve dahi mücahid Kassam Tugaylarının galip gelerek siyonist israil'i yeryüzünden silmeleri dua ve temennisiyle...

Mescid-i Aksa'ya Kim Sahip Çıkacak?

Emrah DOĞRU

Ebû Hureyre (r.a.), Hz. Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu haber vermiştir: "(İbadet için) sadece (şu) üç mescide yolculuk yapılır: Mescid-i Haram, Mescid-i Nebî ve Beytül-Makdis (Mescid-i Aksa)..." Hadiste de geçtiği gibi kutsal mekânlardan bir tanesi ve Müslümanlar için çok değerli ve önemli bir yer Mescid-i Aksa.

Şimdi Mescid-i Aksa'yı tanıyalım: Asıl adı Ârâmîce Beth Makdeşa, İbrânîce Beth ha-Mikdaş ve Arapça Beytül-makdis olup "mukaddes ev" demektir; ilk kuruluşundan beri taşıdığı bu ad sonradan şehrin tamamını kapsamına almıştır (İA, VI, 953). Şehir için Müslümanların benimsediği Kudüs adı da aynı kökten gelmekte ve aslında şehri değil mâbedi ifade etmektedir. Minhâcî, mâbedin on yedi kadar adı olduğunu söyler (İthâfû'l-ahişşâ, I, 93 vd.).

Çok peygamberin geçtiği Mescid-i Aksa, bugün günümüzde işgal altındadır. Kapısında siyonist askerlerin nöbet tuttuğu ve içeriye girerken siyonist askerlerden izin isteyip, aramalardan geçip içeri girdiğimiz Müslümanların kutsalı Mescid-i Aksa, işgal altındadır. Mescid-i Aksa; sağlamdır, ayakta durmaktadır. Yahudilerin altını kazmalarına rağmen ayakta durmaktadır; sağlamdır, ölmemiştir, direnmektedir.

Peygamberler Mescid-i Aksa'yı İmar Ediyor

Mescid-i Aksa, Âdem (a.s.) döneminde inşa edilmiştir. Âdem (a.s.) sonrasında gelen peygamberlerin Mescid-i Aksa'ya tazim ettikleri ve orada namaz kıldıkları da bilinmektedir. Yani peygamberler için, "Beyt-i Makdis'i inşa eden ve orada ibadet eden" babaları Âdem'in (a.s.) yolundan giderek, Beyt-i Makdis'i ziyaret etmeleri ve orada yaşamaları Rabbimiz tarafından takdir edilmiştir.

Allah Teâlâ, Beyt-i Makdis'i, Irak'ta kavmi tarafından görüldüğü şiddet ve

zulüm sonrasında İbrahim (a.s.) için yeni vatan ve hicret diyarı olarak seçmiştir. Yüce rabbimiz, bu konuda **"Onu da Lût'u da kurtarıp herkes için bereketli kıldığımız yere ulaştırdık."** (Enbiya 71) buyurmuştur. Kaynaklar, İbrahim'in (a.s.) Beyti Makdis'ten birkaç defa Kâbe'ye gittiğini ve bu ziyaretlerden biri sırasında Kâbe'yi

inşa etmiş olduğunu yenilemektedir. Ancak elimizdeki kaynaklar İbrahim'in (a.s.), Kâbe'yi inşa ettiği gibi Mescid-i Aksa'yı yenileyip yenilemediği hakkında yeterli bilgi vermemektedir. Şunu da belirtmek gerekir ki İbni Teymiye, "Mescid-i Aksa, İbrahim (a.s.) zamanından bu yana vardır" demektedir. Bir başka yerde ise "Mescid-i Aksa, İbrahim (a.s.) zamanından bu yana peygamberlerin namazgâhıdır" ve "Mescid-i Aksa'da İbrahim'den (a.s.) bu yana peygamberler namaz kılmışlardır" ifadelerinde bulunmuştur. Bugün günümüzde de zorda olsa namaz kılınmaktadır.

Çok peygamberin geçtiği Mescid-i Aksa, bugün günümüzde işgal altındadır. Kapısında siyonist askerlerin nöbet tuttuğu ve içeriye girerken siyonist askerlerden izin isteyip, aramalardan geçip içeri girdiğimiz Müslümanların kutsal Mescid-i Aksa, işgal altındadır. Mescid-i Aksa; sağlamdır, ayakta durmaktadır. Yahudilerin altını kazmalarına rağmen ayakta durmaktadır; sağlamdır, ölmemiştir, direnmektedir. Ama maalesef Mescid-i Aksa'ya sahip olacak iki milyar Müslüman ölmüştür. Bedenî değil zihin

olarak, akıl olarak, idrak olarak ölmüştür. Dirilme mücadelesine girme gibi bir niyeti de yoktur. Müslüman ülke liderleri tamamen ölmüştür, hareket etme duyularını yitirmişlerdir. Kâfirlerin üzerlerine kurduğu güç ve kuvvet, onların hareket etme duyularını yitirmelerine sebep olmuştur. Ekonomi, dünyada sıkıntıya girme korkusu, onları harekete geçmekten alıkoymuştur. Zaten birçok Müslüman ülkenin başına kâfirler, kendi adamlarını yerleştirmişlerdir. Özellikle Arap ülkeleri, kâfirlere teslim olmuşlardır. O yüzden de harekete geçme gibi bir niyetleri yoktur. Hâlbuki tüm yer altı zenginlikleri Arap ülkelerindedir. Petrol, gaz vs. kâfirlere giden vanaları kapatmaları, onların sonu olacaktır. En önemlisi de Allah'a güvenip, Allah'a teslim olup her türlü zorluğa karşı sabretmeler, Allah kesinlikle yardım edecektir. Çünkü bunun örneğini Kasam Tugayları'nda görmekteyiz. O kadar silaha sahip olan Yahudi ve onu destekleyen kâfir güçleri, o mücahitlerle başa çıkamamaktadır. Yaptıkları her saldırı, hep başarısızlıkla sonuçlanmaktadır. Bunun sebebi, şeksiz şüphesiz Allah'a teslim olmalarıdır.

Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: **“(Ey müminler!) Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin başına gelenler size de gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Yoksulluk ve sıkıntı onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki nihayet Peygamber ve beraberindeki müminler: ‘Allah’ın yardımı ne zaman!’ dediler. Bilesiniz ki Allah’ın yardımı yakındır”** (Bakara 214).

“İlk önce sabır ve teslimiyet, ondan sonra mükâfat” diyor Rabbimiz. Gazze’dekiler de sabrediyorlar, her türlü zorluğa karşılık mücadele ediyorlar. Allah’ın izniyle zafer yakındır. Nitekim Mescid-i Aksa ve oradaki Müslümanlar, Müslüman ülkeler tarafından özellikle Arap ülkeleri tarafından yalnız bırakılmıştır. Bir eyleme geçilememiştir. Hâlbuki Rabbimiz, bizden eylem, fedakârlık istemektedir. Kınamak ve miting düzenlemek, kâfirlere bir zarar vermemektedir. Çünkü kâfir topluluklar da kınamakta ve miting yapmaktadır. Kâfir, kınamak ve mitingten etkilenmez, güç gösterme ve onlara zarar veren eylemlerden etkilenir. Dünyada makam ve mevki korkusu, kâfir korkusu, Allah korkusunun önüne geçmiştir.

Netanyahu, Arap ülkelerine şöyle tehdit savurdu. Arap ülkelerinin liderlerine, “Sessiz kalın!” diyebiliyorsa, bunun anlamı şudur: İşgal altında olan yer, Gazze değildir; Gazze, bombardıman altındadır. İşgal altında olan yerler, “Sessiz kalın!” cümlesinden sonra sessiz kalan yerlerdir! Müslüman ama ses çıkaramıyor, işgal altında toprakları, Kâbe’de işgal altında. Müslümanlar, Allah’ın emirlerini haykırdıklarında zalimler tarafından hemen tutuklanıyor ve hapse atılıyor. Arabistan, işgal altında olmasa ilk önce Gazze’ye ve Mescid-i Aksa’ya onların sahip çıkması gerekir. Ama malesef Kâbe imamı, “Filistin’e dua edelim sadece” diyor, “Oradaki fitneye kapı açmayalım” diyor, İsrail’in katliamına *fitne* diyor. Ne kadar yazık! Para ve makam için dinini satmış, elbette hesap vakti gelecek. Kutsallarımızı korumamız, kitabımızı, peygamberlerimizi, dinimizi korumamız, *fitne* öyle mi? Siyonistler dinimize, kutsallarımıza her

türlü saldırıyı yapacak, bizler de izleyeceğiz, *fitne* diye öyle mi? Bunlar, eğer ki bu şekilde ölüp giderlerse kesinlikle Allah’a hesap veremezler. Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: **“Allah’ın sana gösterdiği şekilde insanlar arasında hükmedesin diye sana, Kitab’ı hak ile indirdik; hainlerden taraf olma!”** (Nisa 105).

Başka bir ayetinde de şöyle buyurmaktadır Rabbimiz: **“Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinenler, onların yanında izzet (güç ve şeref) mi arıyorlar? Bilsinler ki bütün izzet yalnızca Allah’a aittir. O (Allah), Kitap’ta size şöyle indirmiştir ki: Allah’ın âyetlerinin inkâr edildiğini yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya (konuya geçinceye) kadar kâfirlerle beraber oturmayın yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Elbette Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir”** (Nisa 139-149).

Kâfirlerin safında olanlar, orada ne aradıklarının farkındalar mı? Onların yanında ne kazanacaklarını zannediyorlar? Allah’ı razı etmeyi bırakıp kâfirleri razı etme peşinde cennete gideceklerini mi umuyorlar? Ne yazık, Rabbimiz ayetinde, “Elbette onları bir araya getireceğim” diyor, cehennem onların varış yerleridir ve Rabbimiz, çok çabuk hesap görendir.

Sorumuzu tekrar soralım: Mescid-i Aksa’yı kim kurtaracak, kim özgürlüğüne kavuşturacak, Filistin’deki Müslümanları kim esaretten kurtaracak, kim yardım edecek?

Bu iş, sadece duayla olur mu veya kınamak yeterli midir? Kâbe’yi kurtaran Rabbimiz, Mescid-i Aksa’yı da kurtarır mı? Ebabel kuşlarını Mescid-i Aksa’ya da gönderir mi? Kâbe’ye ebabel kuşlarını göndermişti Rabbimiz. Çünkü orada Kâbe’yi koruyacak kimse kalmamıştı. Orada yaşayan kişiler, güçlü orduları olan Ebrehe’nin Kâbe’yi yıkmaya geleceğini, saldırı düzenleyeceğini duyduklarında hepsi korkudan orayı terk etmişlerdi ve dağlara kaçmış saklanmışlardı. Kâbe; sahipsiz, korunaksız kalmıştı. Efendimizin dedesinin develeri, Ebrehe’nin

eline geçmişti. Abdulmutalib, Ebrehe'ye gider ve Ebrehe, Kâbe için saldırıyı durdurmak için yalvaracağını zanneder. Efendimizin dedesi, Ebrehe'den develerini ister. Ebrehe, alaycı bir bakışla:

- Ben de Kâbe'ye saldırı mamamız için yalvaracağımı düşünmüştüm. Abdulmutalib:

- Ben, develerin sahibiyim, onları korumakla mesulüm. Kâbe'nin sahibi de Allah'tır. O, orayı koruyacaktır. Ebrehe:

- Verin şunun develerini, der.

Ebrehe, sahipsiz kalan Kâbe'ye saldırıya geçer fakat ilerleyemez. Gökyüzünde eabil kuşlarını gönderen Rabbimiz, attıkları taşlarla orduyu tarumar eder, hepsi ağır yaralar alır, birçoğu ölür. Ebrehe, yaralı kurtulur ama bir süre sonra o da ölür ve Rabbimiz, Kâbe'yi korumuştur.

Şimdi günümüze gelelim. Mescid-i Aksa, sionist israil tarafından işgal altındadır ve Müslümanların kutsalları olan üç mescidden biridir. Burası, şu anda sahipsiz değildir, oradaki Müslümanlar, ellerinde ne kadar güçleri varsa mücadele ediyorlar fakat iki milyar Müslüman, kılını kıpırdatmıyor. Yani Mescid-i Aksa'yı koruyacak iki milyar Müslüman vardır ve bu iki milyar Müslüman, Mescid-i Aksa'yı korumakla sorumludur. O yüzden Rabbimizin, buraya eabil kuşu gönderme gibi bir durumu olmadığını düşünüyorum. Ne zaman ki iki milyar Müslüman ayağa kalkar, Mescid-i Aksa için bir şeyler yapmaya çalışır, işte o zaman Rabbimiz de yardım edecektir. Ama Müslümanlar kollarını kıpırdatmaz; görmezden, duymazdan gelirse o zaman Rabbimiz, Müslümanlara Mahşer'de hesap soracaktır. İki milyar Müslüman, gerçekten ölmüştür; bedenen değil akıl olarak, fizik olarak

Maalesef durum, içler acısı. Sayıları yeterince çok ama dünya sevgisi ve kâfirlerden korkma duygusu, Müslümanların içine işlemiş durumda kutsallarını savunmak ve kardeşlerinin şehit edilmeleri umurlarında değil, rahatça yiyip, rahatça gezip, rahatça eğlence düzenleyebiliyorlar. Müslüman kardeşlerini kardeş olarak görmüyorlar, kâfir seviciliği daha ağır basıyor. Neden böyle oldular?

ölmüştür. Çünkü ölmemiş olsalardı kıyamda olurlardı, kardeşleri şehit edilirken rahatça yiyip, rahatça gezmez, rahatça uyku uyumazlardı. Kutsallarına yapılan saldırılardan dolayı sokaklardan ayrılmazlardı. Ama şimdi Müslümanlar; rahatça yiyip içiyorlar, zevklerinden hiç vazgeçmiyorlar. Sosyal medyada dahi bu zulmü gündem etmiyorlar. Çok az bir grup hariç çoğunluk, bu durumda sessiz kalmayı tercih etti. Efendimiz, bir hadisinde şöyle buyurmaktadır:

"Kim bir kötülük görürse, onu eliyle değiştirsin. Şayet eliyle değiştirmeye gücü yet-

mezse, diliyle değiştirsin. Diliyle değiştirmeye de gücü yetmezse, kalbiyle düzeltme cihetine gitsin ki bu, imanın en zayıf derecesidir" (Müslim, İmân 78. Ayrıca bk. Tirmizî, Fiten 11; Nesâî, İmân 17).

İslâm âlimleri, genel anlamda olmak üzere kötülükleri el ile değiştirmenin, yöneticilerin; dil ile değiştirmenin, âlimlerin; kalp ile değiştirmenin de bunlara güç yetiremeyen zayıfların, avamın görevi olduğunu söylerler. Böylece her seviyedeki Müslümana düşen bir vazifenin bulunduğu ortaya çıkmış olur. Ne yazık ki bunların hiçbirisinden karşılık bulamamıştır, zulme uğrayan Müslümanlar. Çünkü dünya sevgisi, rahatlarını kaybetme korkusu sarmış durumda Müslümanları.

Efendimiz, başka bir hadislerinde de şöyle buyurmaktadır: Sevban, şöyle demiştir: Allah Resulü (s.a.v.), buyurdu: *"Yemek yiyenlerin büyük tabağa üşüşükleri gibi insanların, size karşı birleşip üşüşükleri yakındır."* Biri sordu: *"Acaba o zaman biz sayıca az mı olacağız?"* Peygamber (s.a.v.) cevap verdi: *"Hayır, bilakis siz o zaman sayıca çok olacaksınız. Fakat siz, selin sürüklediği çer çöp gibi dağınık olacaksınız. Allah, düşmanlarınızın kalbinden,*

sizin korkunuzu çıkaracaktır. Sizin kalplerinize de <vehen' atacaktır.> "Vehen' nedir? Ey Allah'ın Resülü, diye sorduklarında da şöyle buyurdu: "Dünya sevgisi ve ölüm korkusu" (Ebu Davud).

Maalesef durum, iğler acısı. Sayıları yeterince çok ama dünya sevgisi ve kâfirlerden korkma duygusu, Müslümanların içine işlemiş durumda kutsallarını savunmak ve kardeşlerinin şehit edilmeleri umurlarında değil, rahatça yiyip, rahatça gezip, rahatça eğlence düzenleyebiliyorlar. Müslüman kardeşlerini kardeş olarak görmüyorlar, kâfir seviciliği daha ağır basıyor. Neden böyle oldular? Çünkü İslam'ın kuralları unutturuldu, sistemleri değiştirildi, başka yollar doğru yol gibi öğretildi, Kur'an'dan uzaklaştırıldı, peygamber hayatı öğretilmedi. İşte sonuç, bu. Kılını kıpırdatmayan çer çöp misali Müslümanlar çıktı ortaya; kâfirden korkan, silah gücünden korkan, kendini hep güçsüz sanan Müslümanlar. Örnek olarak Kassam Tugayları'nın uçakları yok, tankları yok, iha'ları yok ama başarılılar. Neden, çünkü Allah'a güveniyorlar, O'na teslim olmuşlar. Rabbimiz de onlara yardım ediyor, karşılarındaki katil israil sadece bebek, kadın, yaşlı, savunmasız sivilleri katlediyorlar; güçleri, onlara yetiyor. İnşallah hezimete uğrayacaklar çünkü karşılarında Allah'a teslim olmuş ordu var. Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **"Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; hani size ordular saldırmıştı da biz, onlara karşı bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, ne yaptığınızı çok iyi görmekteydi"** (Ahzab 9). Rabbimiz, onlara, görünmeyen ordularıyla yardım edecektir. Rabbim yardımcıları olsun. Bakın Rabbimiz ne diyor:

"Size ne oldu da Allah yolunda ve 'Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!' diyen zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz!" (Nisa 75). Ne oldu Müslümanlara? Dünyanın ve kâfirlerin kölesi oldular! O yüzden Mescid-i Aksa kuşatılmış, Kâbe kuşatılmış, kardeşleri katledilmiş! İlgilendirmez on-

ları çünkü dinleri unutturulmuş. Yine Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

"O halde dünya hayatını ahiret karşılığında satanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse biz, ona yakında büyük bir mükâfat vereceğiz" (Nisa 74). Mükâfatı, Filistinliler hak ediyor çünkü onlar, tüm olumsuzluklara karşılık tüm Müslümanların kutsalına sahip çıkıyor ve tüm dünyaya meydan okuyor. Ölenler, şehit oluyor, cennet bahçelerindedir. Rabbim sizlerden razı olsun. Efendimiz hadisinde şöyle buyurmaktadır:

Ebu Said el-Hudri (radiyallahu anh) şöyle dedi: Tebük Savaşı olduğu yıl, Resulullah Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem), sırtını devesine dayayıp insanlara bir konuşma yaparak şöyle buyurdu: *"Size insanların en hayırlısı ile en şerlisini haber vereyim mi? Kuşkusuz ki insanların en hayırlısı, ölünceye kadar atının veya devesinin sırtında veya yaya olarak Allah'ın yolunda (cihad ederek) amel eden kimsedir. Kuşkusuz ki insanların en şerlisi ise Allah'ın Kitab'ını okuyup da onda gereken şeyleri yerine getirmeyen facir kimsedir!"* (Ahmed bin Hanbel. Müsned 11124; Nesai, 3092).

Seyyid Kutub şöyle diyor: "Eğer İslam'ın doğuşundan itibaren Müslümanlara yapılan düşmanlıkları inceleyecek olursanız en şiddetli düşmanlığın, Yahudilerden geldiğini görürsünüz. Dün olduğu gibi bugün de aynı ölçüde ve şiddette Yahudilerin Müslümanlara olan düşmanlıkları sürmektedir. Medine'de başlayan bu düşmanlık, tam on dört asırdır devam etmektedir. İslam'a, İslam peygamberine, Kur'an'a ve İslam ümmetine en büyük iftirayı da Yahudiler yapmıştır.

Allah'ın laneti, tüm kâfirlerin üzerine olsun. Müslümanların da uykudan uyanmasına vesile olsun bu savaş. Âmin.

Faydalanılan Kaynaklar:

- Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim.
- Heyet, Temel İslam Ansiklopedisi.
- Seyyid Kutub, Yahudi ile Savaşımız.

Mescid-i Aksa ve İnsanlık İçin Ribad

Erdal TUĞRUL

Belki tarihin hiçbir zaman diliminde üzerine bu kadar oyun oynanan, toprakları bu kadar kana bulanmış ve belli ki daha devam edecek olan başka bir coğrafya yoktur.

Mezopotamya, arz-ı mev'ud ya da iki nehir arası. İsrailoğullarının tarihi de neredeyse bu coğrafya ile aynı kaderi yaşamıştır. Sürgünler, soykırımlar ve bir türlü kendini kabul ettirememiş bir topluluk. Muhakkak ki başlarına gelen belaların birçoğu kendi elleri ile yaptıklarından ötürü. Katlettikleri peygamberler, gönderilen nimetlere burun kıvırmaları ve dünyaya olan düşkünlükleri (altın, para, zenginlik ya da ekonomik güç), İsrailoğullarının sürgün edilme, öldürülme ve yurtsuz kalmalarına sebep olmuştur. Hile ve desiseleri ile Allah'ı (c.c) bile kandır-

İsrail, kendine yakışanı yapıyor; bunu, anladık ve ondan beklenen bir eylem. Asıl mesele, medeni dünyanın bu yaşananlar karşısındaki tutumu! Hümanizm çığırkanları, insan hakları savunucuları, savaş hukuku, çocuk hakları savunucuları, medeni Avrupa, insan hayatına değer veren "magna carta" sahipleri, medeniyetin beşiği (ki bu beşikte Asya, Afrika, yakın ve uzak doğu halkları uyutuldu yıllarca) saydıkları modern ülkeler...

maya çalışmaları (Cumartesi yasağı: Bakara, 65; Araf, 163-167), aslında nasıl bir zihniyete sahip olduklarının apaçık bir delilidir.

İsrailoğullarının Filistin meselesindeki rolleri, Hz. Yusuf (a.s) zamanında yerleştikleri Mısır'dan, daha sonra gelen firavunlar tarafından eziyete uğramaları sonucu Hz. Musa (a.s) önderliğinde Mısır'dan çıkıp bu topraklara yerleşmeleri ile başlar.

Hz. Davud'un kurduğu ve oğlu Hz. Süleyman'ın büyütüp geliştirdiği devletin tarihi mirasçıları olarak kendilerini görmeleri ve Hz. Süleyman'ın inşa ettiği

Süleyman mabedini tekrar inşa etme emelleri adına, bugün ölçüsüz, sınırsız ve kendilerinden başka hiçbir millete ve inanca yaşam hakkı tanımadan katliamlar yapmaları, bu temellere da-

yanır. Tabi ki bu kadar pervasız davranmalarının en büyük sebebi, ellerinde bulundurdukları dünya sermayesi ve yuvalandıkları ülkelerdeki lobi gücüdür. Dolaylı bir sebep ise hedef aldıkları topraklarda yaşayan insanların birbirlerine düşman olmaları.

Arz-ı mev'ud'a (va'd edilmiş topraklar) bakıldığında görülecek ki bu, sadece Filistin ile sınırlı olan bir harita değil. Bu, şu demek; israil durdurulmaz ise sonraki hedef haritadaki diğer ülkeler. İşte bu sebep, bu topraklarda kanın durmasının önündeki engel. Bahsedilen topraklar üzerinde ne kadar illegal örgüt, eli kanlı grup, askeri dikta ve ayrılıkçı varsa muhakkak hepsinin israil ile bir bağlantısı vardır. Amaç, bu topraklardaki bütünlük ve istikrarı yok ederek elde etmeyi kolaylaştırmak.

Bugün israil, Gazze'de soykırım yapıyor. Bunu yaparken belli ki ibadet yaptığını düşünüyor. İsrail, kendine yakışanı yapıyor; bunu, anladık ve ondan beklenen bir eylem. Asıl mesele, medeni dünyanın bu yaşananlar karşısındaki tutumu! Hümanizm çığırtkanları, insan hakları

savunucuları, savaş hukuku, çocuk hakları savunucuları, medeni Avrupa, insan hayatına değer veren "magna carta" sahipleri, medeniyetin beşiği (ki bu beşikte Asya, Afrika, yakın ve uzak doğu halkları uyutuldu yıllarca) saydıkları modern ülkeler..

Doğunun halklarına tepeden göz kısararak bakıp küçümseyen özgürlük ve kibir budalası ülke liderleri, hepsi üç maymunu oynuyor. Halleri şuna benziyor; kör, sağıra "çok güzelsin" demiş ne kör görmüş ne de sağır duymuş, dilsiz görmüş ve duymuş o da kimseye bir şey anlatamamış. Doğu halklarına dayattıkları bütün değerleri, savundukları bütün fikirleri yerle yeksan oldu ama onlarda çıt yok. Önce doğunun yer altı ve yer üstü bütün değerlerini sömürüp yağmaladılar, sonra itibarsızlaştırıp doğu halklarında bir kimliksizlik inşa ettiler. Ben, şunu çok iyi anladım ki dünya üzerinde gerçek anlamda bağımsız ve özgür olan ülke, yok denecek kadar az! Ayrıca kendi kendine yetememek ve medeti; hep bu kendini seçkin görmüş, zayıf ezmüş sömürmüş, ukala, hiçbir insani değeri kalmamışlardan beklemek, ayrı bir utanç kaynağı

olsa gerek.

Sahip olduğumuz inancın, insani değerlerimizin, erdem ve vakarımızın, manevi kuvvetimizin, tarihi ve toplumsal kazanımlarımızın hakkını vererek içine katılan fitne tohumlarını ayıklamazsak bize hiçbir faydası olmayacaktır.

Gazze, bugün dünyanın kanayan yarasıdır. Bu, sadece Gazze'nin, Filistin'in, Arapların ya da İslam ülkelerinin sorunu ve ayıbı değildir. İsrail, dünyanın başına bela olmuş, yarın ne yapacağı kestirilemeyen serseri bir mayın gibi.

Boycot listelerine baktığımız zaman, ne kadar liyakatsiz ve işimizin hakkını vermeden üretim yaptığımızı görüyoruz. Kendi ellerimizle kendimizi düşmana mecbur etmişiz. İsrail mallarını boykot ediyoruz, bir bakmışsın yerli üretim olan ürün iki kat fiyat çekiyor. Ya da İsrail malı olan bir ürün ciddi bir indirim yapmış, herkes birbirinden gizli ya da aleni bir şekilde alıyor. İşte bu yozlaşmış beyin, kimliğini kaybetmiş birey, bütün hesabını kitabını, manevi değerlerini, çocuk katliamlarına karşı takındığı tavrı, zulme karşı duruşunu aslında cebine giren ve çıkana göre yapıyor

Gazze'de yaşanan vahşetten çıkarılacak birçok ders var ve herkes kendi payına düşeni alacaktır. Bu payları şöyle taksim edebiliriz:

İsrail

Bebekleri, çocukları katletmek. Hamile kadınları öldürmek. Sivilleri öldürmek. Orantısız güç kullanmak. Yaşlı ya da suçsuz insanları canlı kalkan yapmak. Hastane bombalamak. İbadethaneleri (cami, kilise) yerle bir etmek. Hiçbir hakkı olmadığı yerlere çökerek gerçek

Hamas böylesi bir mücadele verirken, Gazze halkından hiçbir şikâyet, hiçbir yakınma duyulmadı; işte takdir edilmesi gereken bir topluluk. İslam adına, insanlık adına, kutsal adına, Allah'ın çevresini mübarek ve bereketli kıldığı Mescid-i Aksa'nun nöbetini terk etmediler bir an bile. Ümmetin ve insanlığın onuruna nöbet tuttular. Mübarek olsun kutlu direniş, selam olsun yiğit erlere ve selam olsun Mescid-i Aksa'ya...

hak sahibini terörist ilan etmek. İnsanın yaşam için olmazsa olmaz olan ihtiyacı su, gıda, sağlık, elektrik ve iletişim araçlarını yok etmek/engellemek. Kadim bir şehri haritadan silmeye çalışmak. Kendi inanç ve ırkından başkasına hayat hakkı tanıyama, kendini tarih ve insanlık vicdanı önünde mahkûm etmek, er ya da geç hak ettiği cezaya çarptırılmak ve ne kadar zaman geçerse geçsin İsrailoğullarının yapısı değişmeyecek...

Dünya Ülkeleri (Liderler)

Savunduğu bütün değerlerin yerle bir olması, demokrasinin kocaman bir balon olduğu, özgürlüklerinin sınırının boyunlarındaki zincirin boyu kadar oluşu, fikir özgürlüğünden kastın sahiplerinin fikrini söylemek oluşu, yönettiklerini sandıkları ülkelerin aslında onları oraya kukla diye dikenler tarafından yönetiliyor olması, anlattıkları ve gösterdikleri kadar güçlü olmayışları, gerçek ve sorumlusu oldukları halkların dili olamayışları...

Dünya Ülkeleri (Halklar)

Kaybettikleri değerleri, az bir topluluğun (Hamas) mücadelesinde bulmak, inanan bir topluluğun nelere katlanabileceği, teslimiyetin nasıl bir güç olduğunu anlamak, insan ve vicdan sahibi olmanın sorumlulukları, kendi dininden ya da ırkıdan olmasa da zulme karşı onurlu bir direniş göstermek, kendi seçtiklerinin gerçek yönetenler olmadıkları, yıllardır kandırılmış olmaları, israil'in hiç de anlatıldığı gibi masum ve insancıl olmadığı, Gazzeli çocukların da kendi çocukları gibi birer çocuk olduğu, dünyanın her yerinde yaşayan insanlar kadar Gazze ve Filistin'deki insanların da yaşama hakkı

olduğu, yıllarca barbar ve terörist diye tanıtılan Müslümanların ve İslam'ın araştırılması sonucu hiç de öyle olmadıklarının anlaşılması...

İslam Ülkeleri (Liderler)

Çoğunun satılmış olduklarının aşikâr olması, mezhebi çıkarları gözetenlerin niyetlerini belli etmesi, İslam gibi bir dertlerinin olmaması, kendi çıkarlarını ümmetin çıkarlarından üstün tutmaları, kendi makamları uğruna katliamlara göz yummaları, Avrupa yalakası oldukları, kendi halklarına ve inançlarına ne kadar yabancı oldukları, kınama ve endişe duymak kadar tepki gösterme kabiliyetleri olduğunu her defasında acz içinde ekran karşısına geçerek göstermeleri...

İslam Ülkeleri (Halklar)

Hayat, bazen insanı keskin bir viraja getirir ve tercih yapmak zorunda bırakır. Müslüman halklar, böylesi keskin virajlara çok geldiler; tıpkı nehirden geçen Talut'un ordusu gibi kimi, suyu kana kana içti kimi, izin verilen kadar. İslam coğrafyaları yüzyıllardır süren bir zillet içinde, başına bir musibet geldiği zaman sağa sola bakarak medet arar durumda. Oysa yükledikleri misyon, inandıkları dinin bu halka yüklediği görev, bu durumun tam tersi olması gerektiğini söylüyor. Bu durumda sorgulanması gereken şeyler olmalı değil mi?

Adı tevhid, hedefi vahdet, inananı muvahhid olan bir dinin bağlıları paramparça, güçsüz ve zulme uğruyor. Bunda bir terslik yok mu?

Bugün Gazze'de yaşananlar karşısında dünya haklarının duruşu ölçü alınırsa Müslüman halkların neler yapması gerektiği netlik kazanmıyor mu?

Bu olanların bir hesabının olduğuna en çok Müslüman halklar inanıyor. Peki, bu hesap ilk önce kimden sorulacak?

Gazze'de akan her damla kanın, yiten her bir canın vebali katiller kadar bu zulme sessiz kalan bütün insanların boynundadır.

Herkes Gazze için değilse bile insanlık onuru, vicdanının özgürlüğü, kendi çocuklarının geleceği, zulme boyun eğmeme ve gerçek gücün halklarda olduğunu gösterme adına bu katliamlara tepki göstermeli.

Boykotu kırmak için karşı hamleler geliyor ve gelmeye devam edecektir. Cebimizde kalacak üç-beş kuruş için bu direnişe balta vurmayalım. "Bir kişiden bir şey olmaz" demek, en çok insanın kendine saygısızlık etmesidir. Her şey, bir kişiden başlar ve o bir kişi, sensin. Karınca misali en azından safını belli etmiş olursun.

HAMAS (Ve Gazze Halkı)

İnsanlık ne zaman kaybolmaya yüz tutsa, ne zaman kara bulutlar kaplasa vicdanları, ne vakit insan cevheri çamura bulansa bir topluluk çıkarır Allah; alır yere düşen kutlu sancağı, inşa eder yeniden insanlık onurunu, inancın mükemmelliğini. Bütün halklar adına savaşır, mücadele eder, aç kalır, sıcak bir yatağı olmaz; herkes, sıcak ve huzur dolu evlerinde uyurken onlara kemirgen soğuk taşlar düşer. Bir ah bile işitemezsin ağızlarından. Mağrur ve muzafferdir sesleri, duruşları, yürüyüşleri, ölseler bile binlerce cana can olur cansız bedenleri, izzetli bir sefaleti zilletli bir yaşama tercih ederler; çocukları can verirken kucaklarında, teslimiyet görürsün ve bir teslimiyetin ne anlama geldiğini anlarsın.

Hamas böylesi bir mücadele verirken, Gazze halkından hiçbir şikâyet, hiçbir yakınma duyulmadı; işte takdir edilmesi gereken bir topluluk. İslam adına, insanlık adına, kutsal adına, Allah'ın çevresini mübarek ve bereketli kıldığı Mescid-i Aksa'nın nöbetini terk etmediler bir an bile. Ümmetin ve insanlığın onuruna nöbet tutular. Mübarek olsun kutlu direniş, selam olsun yiğit erlere ve selam olsun Mescid-i Aksa'ya...

Siyonist Esaretindeki Mübarek Belde

Mescid-i Aksâ

Sercan AKBAYRAK
akbayraksercan@gmail.com

*Bismillâhirrahmânirrahîm.
Elhamdulillahi Rabbilâlemin,
vessalatu vesselamu ala
Rasûlina Muhammedin ve
alâ alihi ve sahbihi ecmain.
Emmâ ba'd.*

Kalemlerin kadr ü kıymetini bildiği lakin satırlara dök-mekten aciz kalabileceği kadar değerli ve -Müslümanlar nezdinde- duygu yönü ağır olan bir beldenin/toprakların, yıllardır maruz kaldığı zulümlerin ardından bir kez daha en kanlı katliamlarına ve insan kıyımlarına şahit olması, bizleri derinden yaramaktadır. Ellerimiz bazen yazmaya varamıyor, dillerimiz konuşamıyor bir halde hiçbir şey yapamamak acizliğinden dolayı da aslında kalem oynatmaktan da hayâ etmiyor değiliz. **Allâh**'tan *subhânehu ve teâla* bizlere hidayet ve şuur bahşetmesini ve bağışlamasını dilerim.

Biraz tefekkür ettiğimizde garip olan bir du-

Filistin, ümmet için manevi açıdan çok değerli olmakla birlikte misyonumuz bununla sınırlı değildir. Sadece İslâm ümmeti için değil aslında herkes için geçerli bir durumdur ki Filistin, dünyaya açılan bir penceredir. İslâm, iman edenlere farklı bir vizyon ve dünya görüşü kattığı için bu toprakların fethi; fetih hareketleri için bir beşik mesabesindedir.

rumun çocuk, yaşlı, hamile, engelli ayırt etmeden bu vahşi cinayetleri işleyenlerin, **holokost** torunları olduğu-dur. Gerçi sadece Nazi zulmü görmüş bir millet de değiller. Asırlardır zillet içerisinde en ağır zulümleri yaşamış (en büyük örneği Bâbil kralı Bah-tunnasr), farklı ırkların tahakkümünde hep kafalarına vurularak hayatını idame etmiş bir milletin tarih sahnesine bu denli barbar bir şekilde çık-ması, pek abesle iştigal bir durum değildir. Hakikat ırma-ğından meseleyi ele aldığımızda ise ne kadar azgın, lanetli bir topluluk olsalar da dünya-

yı iyi okuduklarını, yerinde planlar yaptıklarını, fikirlerinin tahayyülden öte realiteye dönüştüğünü görmekteyiz. Edebiyat, sinema, bilim, felsefe, ticaret, teknoloji vs. bir alanda da ne yazık ki dünyaya yön vermişler ve vermeye devam etmektedirler. Kış uykusundan uyanmış ama emelleri sadece karınlarını doyurmak ol-

mamıştır. Bu gerçek, aslında kendi içlerinde parparça olmalarına rağmen gerçekleşmiş bir vakiâdır. **Goim** olarak gördükleri, yahudi olmayan toplulukları bir anlamda pasifize ederek tek izzetleri bir Yahudi devleti kurmak olan amaçlarına bir nevi ulaşmış bulunmaktalar. Kendi uydurdıkları muharref olmuş kitaplarında da geçtiği üzere zannediyorlar ki böylece Yahudi olmayan toplulukları kendilerine -tabiri câizse- eşek yapıp köleleri olmuş bir şekilde dünyanın tek efendileri olacaklar. **Allâh**'a *subhânehu ve teâla* hamd olsun ki bir avuç Müslümana galebe çalmaktan aciz kalmaktadırlar. Mescid-i Aksâ'nın koruyucuları mücahid kardeşlerimiz, her ne kadar büyük bedeller ödemiş de olsalar yıllardır en izzetli mukavemetlerini sergiliyorlar. **Allâh** *subhânehu ve teâla* onlara güç kuvvet versin, attıklarını isabet ettirsin.

Tarihi serüveni içerisinde biz, genel anlamda o topraklara **Mescid-i Aksâ** çerçevesinden bakarak ele alacağız. Bugün **Filistin** dediğimizde ilk akla gelen, odur. **Kudüs**'ü ön plana çıkaran da bu mübarek mâbedin bir yansımasıdır. Arapça **Beytülmakdis** olarak isimlenmiş "**mukaddes ev**" anlamında olan bu mabet, şehrin tamamından teşekküldür. Müslümanlarca Kudüs olarak benimsenmiş bu isim de aynı kökten gelmektedir ve asıl olarak mâbedi tanımlamaktadır.

İslâm âlimlerimiz, **Kur'an-ı Kerim**'de **el-Mescidü'l-Aksâ** adıyla geçen ve çevresinin mübarek kılındığı buyrulan yerin (*el-İsra 17/1*), **Beytülmakdis** olduğu noktasında ittifak etmişlerdir. Arapça olarak "**uzak**" anlamına gelen Aksâ'ya, mâbedin Mekke'ye uzaklığı doğrultusunda bu ad verilmiştir. Bir hadise göre de **Rasûlullah** *sallallâhu aleyhi ve sellem*, bu mâbedin **Mescid-i Harâm**'dan sonra insanların Allâh'a ibadet maksadıyla yaptıkları en eski ikinci mâbed olduğunu buyurmuşlardır (*Buhârî, "Enbiyâ", 10, 40; Müslim, "Mesâcid", 1, 2*).

Günümüzde **Kâbe**'ye, çevresiyle beraber **Mescid-i Harâm** denildiği üzere **Mescid-i Aksâ**'ya da aynı şekilde **Harem-i şerif** denil-

mektedir. Bu hareme, **Kubbetü's-Sahra** da dahil edilmektedir. Mâbedle ilgili **Kur'an**'da da geçtiği üzere (*Âl-i İmrân 3/37, 39; Meryem 19/11*) **Hz. Zekeriyâ** *aleyhisselâm* ve **Hz. Meryem**'in *aleyhisselâm* ibadete çekildikleri odalar da bu binadadır. **Hz. Süleyman**'ın *aleyhisselâm* bu mübarek mescidi yaparken cinleri de çalıştırması, aslında **Allâh**'ın *subhânehu ve teâla* bu mâbed için sadece insanoğluna hususiyet atfetmediğini gösteriyor olabilir. Kim bilir belki de bizler gibi imtihan ve kulluk içerisinde bulunan cinler için de büyük bir kutsiyete sahip bir mesciddir, Allahuâlem.

İçerisinde birçok değerli eşya bulunan **Beytülmakdis**, **Hz. Süleyman**'dan *aleyhisselam* sonra zaman zaman azgın ve hırsız istilâcıların yağmalamalarına ve yıkımlarına mâruz kalmıştır. Aynı zamanda da birçok deprem görecik yıkıntıya dönüşmüştür. Yukarıda kısmen değindiğimiz üzere en büyük yıkım, Bâbil azmanı **II. Buhtunnasr**'ın, Milâttan Önce 586 yılında **Kudüs**'ü üçüncü işgali sırasında olmuştur. Bu gözü dönmüş barbar, şehri tamamen tahrip etmiş; yıkılmış olan mâbedin kapı ve duvarlarından söktüğü altın kabartmalarıyla birçok kıymetli eşyayla şehirden topladığı ganimetlerle beraber halkın büyük bir kısmını da esir alarak Bâbil'e götürmüştür. Bu esaret, fazla uzun sürmemiş, Bâbil'in Persler tarafından Milâttan Önce 539'da ele geçirilmesiyle sona ermiştir. Kudüs'e dönen Yahudilerin ileri gelenlerinden **Zerubbabel**, yakınındakilerin de yardımıyla takrimen yirmi beş-otuz yıl gibi bir sürede mâbedi tekrardan inşa etmiştir. **Perslerin** hâkimiyeti zayıflayınca mâbed, tekrardan birçok istilacının zulmüne maruz kalmıştır. Sonrasında ise **Romalılar**'ın desteklediği **Yahudiye kralı Büyük Herod** eliyle mâbed daha geniş bir şekilde yeniden yapılmıştır. Bu inşaatın **Hz. İsa**'nın *aleyhisselam* doğumundan yirmi-otuz yıl kadar önce başladığı ve onun zamanında da sürdüğü aktarılmaktadır. Bugün hâlâ yahudilerin önünde dua ettikleri ağılama duvarının, mâbedin bu halinin batıya düşen kısmının kalıntıları olduğuna inanılır, Allahuâlem.

Müslümanlar nezdinde **Kudüs**, "bereket, mübarek olmak" anlamında 'Kuds' olarak isimlendirilmiştir. 'İliya' ismi de şehrin Romalılar tarafından kullanılan 'Aelia' isminin Arapçalaşmış şeklidir. Kudüs'ün, **Hz. İbrâhim**'den *aleyhisselâm* bu yana pek çok Peygamberin yaşadığı bir diyar olması, İsrâilîoğulları ve onlara gönderilen Peygamberlerin mücadelelerine mekân olması açısından da her daim değerini/ önemini korumuştur.

Müslümanların hissiyatında Kudüs'ün önemini arttıran çok fazla etken bulunmaktadır. **Rasûlullah**'ın *sallallâhu aleyhi ve sellem* **Mescid-i Harâm**'dan çevresi mübarek kılınan **Mescid-i Aksâ**'ya götürülmesi şeklinde gerçekleştirilen İsrâ (*el-İsrâ 17/1*) ve ardından mi'rac mucizelerinde Mescid-i Aksâ'ya gitmiş olmasıdır.

Kudüs, Kur'an'da doğrudan geçmemesine rağmen çevresinin mübarek kılınması, bulunduğu bölgenin "*mukaddes toprak*" (*el-Mâide 5/21*), "*iyi, güzel bir yer*" (*Yûnus 10/93*) olarak betimlenmesi; Hadis-i Şeriflerde de

Rasûlullah'ın *sallallâhu aleyhi ve sellem*, ziyaret edilebilecek üç mescidden biri olarak göstermesi, inşa edilen ikinci mescid olduğunu buyurması (*Buhârî*, "*Fazlû's-salât fî mescidi Mekke ve'l-Medîne*", 6, "*Hac*", 26, "*Enbiyâ*", 8, 40; *Müslim*, "*Hac*", 288, "*Mesâcid*", 2; *Nesâî*, "*Mesâcid*", 3), Beytûlmakdis'te namaz kılmayı tavsiye etmesi (*Ebû Dâvûd*, "*salât*", 14) ve bu mescidlerde kılınan namazın kişinin evinde tek başına eda edeceği namazdan elli bin kat daha çok faziletli olacağını buyurması (İbn Mâce, "*İkâmetü's-salât*", 198), herkesçe malum olduğu üzere hicretten iki-üç yıl önce ve hicretten sonra da Medine'de de yaklaşık yirmi ay kadar bir süre **Rasûlullah**'ın *sallallâhu aleyhi ve sellem* Kâbe'yi de önüne alacak şekilde Kudüs'e yönelerek namazlarını kılması ve sonrasında ise kiblemizin tekrardan Kâbe'ye çevrilmesi (*Buhârî*, "*salât*", 31, "*Tefsîr*", 18; *Müslim*, "*Mesâcid*", 11-12), **Hz. Ömer**'in, **Kudüs**'ün anahtarını teslim aldığında kendisinin de bizzat çalışarak **Mescid-i Aksâ**'nın Hıristiyanlık döneminde molozlar altında kalmış olan yerini temizletmesi ve bugünkü **Sahra**'nın güneyindeki

düzlükte cemaate namaz kıldırması gibi etkenler, İslâm ümmeti nezdinde değerini ve önemini arttıran şeylerdir. İslâm'ın en büyük ameli olan bir ibadete merkez olmuş bir beldenin/mâbed'in ümmet nazarında bu denli mübarek ve dinî görülmesi şüphesiz ki pek tabidir. Bizler için bu toprakların bir başka ehemmiyeti de her şeyden önce Müslümanların dinî, namusu/ırzı, özgürlüğü gibi etkenlerdir.

Kudüs, yahudilere göre diğer şehirlerden farklı bir konumdadır. Hatta onların nazarında **Kâbe**, Mekke'nin mübarekliği -haşa- safсатаdır. **Kudüs**, onlar için kurban ve hac yeridir. Onların itikadında her erkek yılda üç kez **Pesah**, **Şavuot** ve **Sukkot** bayramlarında kurban merasimi için Allah'ın huzurunda bulunmakla yükümlüdür. Hac yurdu olduğu için -bizdeki gibi- mâbed ve çevresinde belli bir süre ikamet etmek durumunda olan Yahudiler, şehrin sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel hayatını şekillendirmiştir. Her ne kadar mâbed milâttan sonra 70 yılındaki yıkımıyla yahudilerin hayatında önemini biraz kaybetmiş olsa da **Kudüs**, mânevi ihtişamın sembolü olarak ona olan özlem, sevgi hem amelî hem de sözlü olarak her daim dile getirilmiştir. Yahudiler, nerede olurlarsa olsunlar ve hangi saatte dua ederlerse etsinler mutlaka Kudüs'e dönmek mecburiyetindedirler. Yemek dualarının içeriğinde dahi Kudüs'ün yeniden inşası yer alır. Günde üç kere tekrarladıkları '**Amidah**' adlı duaları, Kudüs'e dönülerek yapılmakta; Kudüs'e dönme, şehri ve Dâvûd saltanatını yeniden tesis etme arzusunu ifade etmektedir. Aynı zamanda yılda üç kez tuttıkları orucun bir nedeni de Kudüs'e olan yaslarıdır. Tabi günümüzde kısmen de olsa emellerine ulaştıkları için bu gelenekleri belki de devam etmiyor olabilir. Mâbed'i yeniden inşa inançları hâlâ diriliğini koruyor. Bu lânetli gürhunun kendi içlerinde yaşadığı en büyük ihtilaf, yahudi devletinin **Mesih** tarafından kurulacağı inancıdır. Siyonizme düşman olan yahudilerin düşmanlığı da bu durumdan kaynaklanmaktadır. Bir kısım muhalif, Mesih'ten önce alelacele kurdukları Modern İsrail devletini ihanet olarak

görmektedirler.

Filistin toprakları kurulduğu ilk tarihlerden itibaren hep ilgi odağı olmuştur. Birçok istilâya uğramış ve fetihler yaşamıştır. İsmi Milâttan önce **XII. Yüzyılda** kavimler göçüyle beraber bu topraklara geldiği sanılan **Filistler**'den almış ve birçok kavim de bu topraklara göç etmiştir. Arap coğrafyası içerisinde stratejik konumu ve zengin tabiatıyla; İslâm dininin kutsiyeti ve diğer ideolojilerin doğuş yeri vs. olması da ilgili kat be kat arttırmıştır. Yahudiler açısından **arz-ı mev'ûd** algısı, günümüze dek şahit olduğumuz olayların yaşanmasına sebebiyet veren etkenlerdendir. Bir yanda yüzyıllardır aşağılık/zillet bir şekilde sürülen hayat ve gücü ele geçirip tek millet üzerine inşa edilmiş bir devlet arzusu; diğer yanda da belli bir zamanı olduğu kabul edilen ilahî buyruklardır. Bir devlet çatısı altında yaşayabiliyor olmaları bizleri aldatmasın. Çünkü birbirlerini itikadî anlamda sapık olarak görüyor, birçok açıdan parçalanmış bir vaziyetler ve kendi içlerinde birbirinden nefret eden özellikle iki gruba ayrılmaktadırlar. Tek artıları -Allah sonunu getirsin-, dünyayı elinde barındıran ekonomik ve siyasi güce sahip olmalarıdır. Tabii bu durum ne kadar sürecek bilemeyiz.

Filistin, ümmet için manevi açıdan çok değerli olmakla birlikte misyonumuz bununla sınırlı değildir. Sadece İslâm ümmeti için değil aslında herkes için geçerli bir durumdur ki Filistin, dünyaya açılan bir penceredir. İslâm, iman edenlere farklı bir vizyon ve dünya görüşü kattığı için bu toprakların fethi; fetih hareketleri için bir beşik mesabesindedir.

Hz. Ömer ile başlayan ve **Hz. Osman** ile devam edip **Hz. Muâviye** (radiyallahu anhum ecmain) zirveye ulaşmış olan fetih hareketlerinin çıkış noktası, bir anlamda mübarek Şam toprakları olmuştur. Ümmetin **Allâh**'ın *subhânehu ve teâla* yardım ve ihsânıyla kısmî de olsa diğer milletler üzerindeki tahakkümü, Şam'a olan hâkimiyetleri neticesinde başarılı olmuştur. Bizler, Filistin ve cihadına gösterdi-

ğimiz ihtimamı ne yazık ki Şam ve çevresindeki cihadi hareketlere gösteremedik. Aslında **Sahâbîlerin** (radiyallahu anhum) ilk göz ağrısı, Şam ve çevre toprakları olmuştur. Tabîi bu durum, birini kıymetlendirirken diğzerinin değerini düşüren bir yorumlama değildir. Ümmet, ne zaman ki Şam (buna Mescid-i Aksa çevresi de dahil) topraklarını kaybetti, izzeti şanını da yitirmeye başladı.

İslâm ümmetinin zilleti arttıkça **Filistin** haritasının şekli de ona binaen değişim geçirdi. Filistin'in hamisi de çökünce Siyonistlerin hazır ekmeğine tereyağı sürülmüş oldu. Filistin'i Siyonist domuzlar ele geçirmede. Ümmetin yaşamış olduğu zillet ve halkı Müslüman olan toprakların Batı güdümlü kan emici tağutlarının istilâsı ve kirli emelleri sonucu, **Mescid-i Aksâ** esir oldu. Bizler, Filistin derken genel anlamda bir tabir olduğu için bu lafzı kullanmaktayız yoksa dünyanın dayatmış olduğu toprak bütünlüğü açısından değil. Filistin değil aslında Mescid-i Aksâ/Kudüs toprakları kastındayız. ABD ve Siyonist İsrail güdümündeki halkı Müslüman olan Arap topraklarının tağutlarını bir araya getirsek Filistin konusunda **II. Abdülhamid**'in pabucu bile etmezler. Kendisi, değerinden ötürü bu toprakları savunurken; Arap tağutları da topraklarına toprak katmak için, stratejik konumu açısından ve **Pan Arabizm** vs. doğrultusunda ataklar yapmıştır. Bizler için **II. Abdülhamid**'in tenkite açık birçok fiiliyatı da olsa sadece **Filistin** davasını kavramış olması bile fazlasıyla hüsnüzannı hak eden bir durumdur. Osmanlı'nın çöküşüyle birlikte ortaya çıkan birçok olumsuz durum, aslında İmparatorluğun hasta olarak da görülse ne kadar güçlü olduğunun en büyük kanıtlarından biridir. Tenkitler, şahsi değerlendirmeler olabilir ancak Kudüs özelinde hakikat çok daha başkadır.

Azgın Siyonistler, tarih sahnesinde yerini aldığında **Filistin, Osmanlı**'nın tapusundaydı. Belki herkesçe malum olmayabilir ama Osmanlı, Filistin'e hükmettiği andan itibaren yahudi varlığını tanımış ve zaman zaman göçlerine müsaade etmiştir. **Yişuf, Sefarad** ve elit tabaka olan

Avrupa'dan göçüp gelen **Eşkenazi** Yahudileri, **siyon** hareketinden önce göç eden topluluklardı. Yişuf ve Sefarad Yahudileri, uyum problemi yaşamazken; Eşkenaziler, adaptasyon problemi yaşamışlardır. Çünkü ekonomik ve görüntü açısından diğzer yahudi gruplarıyla da arasında ciddi uçurumlar vardı. Ticaret daha çok Sefarad ve Eşkenazilerin elindeyken; Yişuvlar, toprağa bağlı ziraatla meşgul olmuşlardır. Bu üç topluluk, daha çok dünya yahudilerinin geleneksel başlılarıyla hayatını idame ettirmişlerdir. Müslümanlar olarak bizler, bu vakıâdan büyük ibret almamız gerekiyor. İnfak duygumuz ne yazık ki yahudiler kadar gelişmemiştir. Allah *subhânehu ve teâla*, bu konuda bizlere hidayet etsin.

Siyonizm/Aliyah hareketiyle beraber Filistin'e göç eden ve yerleşik olan yahudilerin karakteri de değişti. Dinî olmaktan ziyade siyasî amaçlarla buralara yerleştiler. Yani önceki yahudilerde mesîh inancı gereğince bir mânevî yaşam söz konusu iken; **Theodor Herzl** ile başlayan siyonist hareket, daha çok tek hedefi yahudi bir devlete dönüşmüştür. **Herzl**, iki defa **II. Abdülhamid**'in kapısını çalmış ve ikisinde de istediğini alamamıştır. Sultan, tam anlamıyla olumsuz bir cevap vermedi, zulüm görmüş yahudilere diğzer Osmanlı topraklarını açmıştı ancak daha önce de söylediğimiz üzere siyonist emelleri kavradığı için Filistin'i yasaklamıştı. Hatta hac için bile girmelerine müsaade etmiyordu. Herzl, bu teklif karşısında karamsar kaldı ve kabul etme raddesine geldi ancak tek karar verici mercî kendisi değildi. Sultan'ın tahtan indirilmesiyle hâkimiyeti ele geçiren İttihat ve Teraki'nin yönetime gelmesiyle siyonistlerin iştahı kabardı. İttihak ve Terakki, her isteklerini kabul ettiler. Çok sonraları hatalarını fark edip bazı sınırlamalar getirmeye çalışsalar da bir kere taviz verilmiş oldu. İngilizlerin de desteğini arkasına alan siyonistler, göç dalgalarını arttırıp Filistin'de ağırlığını hissettirmeye başladılar. En son olarak da devletlerini kurup en büyük hayallerine kavuşmuş oldular. **Allah subhânehu ve teâla**, tahayyülerini yerle yeksan edip onları tekrardan **TİH**'e düşürsün.

Vasiyet

Sümeyye DEMİRCİ

Vasiyet, "Bir başkasından kişinin hayatında veya ölümünden sonra bir şey yapmasını istemek" anlamına gelmekle birlikte daha sonra bu kelimenin ölüm sonrasında "bir şeyin yapılmasını isteme" manasındaki kullanımı, yaygın hale gelmiştir.¹

Vasiyet, emanettir; bu sebeple fıkhıta bu konuyla alakalı özel bab açılmış ve vasiyetin yerine getirilmesi de vacip hükmünü almıştır, Şaari' (yasa koyan hüküm koyan) tarafından. Muhammed'in (Aleyhisselam) ümmeti olarak bizlere ondan geriye kalan mübarek sözleriyle emanetler bırakılmıştır. Ümmet ne zaman ona ittiba etmişse bu sözleri emanet olarak sevmiş, sahip çıkmış, yerine getirmiş; ne zaman da ona ittibadan ayrılmışsa bu emanetleri unutmuştur.

Kulluk Kitabımızda Rabbimiz, ne güzel buyurmuş: **"Kim, bu vasiyeti işittikten sonra değiştirirse, şüphesiz bunun günahı onu**

Biz ki çok kıymetli bir mirasın vasileriyiz. İlk kiblemiz, on altı ay namaz kıldığımız mübarek belde, emanet olarak bırakılan miraslardan birisi de "Mescid-i Aksa"dır. Bu mirasa gerektiği gibi sahip çıkmamıştır bu ümmet.

değiştirenlerin üzerinedir. Şüphesiz Allah, işitendir, bilendir."²

Biz ki çok kıymetli bir mirasın vasileriyiz. İlk kiblemiz, on altı ay namaz kıldığımız mübarek belde, emanet olarak bırakılan miraslardan birisi de "Mescid-i Aksa"dır. Bu mirasa gerektiği gibi sahip çıkmamıştır bu ümmet.

Resulümüz (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: Peygamber'in azatlısı Meymune

(radiyallahu anha): "Ya Rasulullah! Beyt-i Makdis'e gidip gitmeme hakkında bize ne buyurursunuz?" dedi.

Allah Resulü: "Gidin ve orada namaz kılın!" diye cevap verir. Fakat o zaman orada (Bizans ile Persler arasında) savaş vardı ve bunu dikkate alan Peygamber Efendilerimiz (aleyhissalatu vesselam) şöyle buyurdu: "Şayet oraya gidemez ve orada namaz kılmazsanız, oranın kandillerini aydınlatacak yağ gönderin!"³ Yani

² Bakara Suresi, 181

³ Ebu Davud, Salat, 14

oranın terkinin veremeyiz, karanlıkta kalmasın, orası Enbiyalar beldesidir. Asla terk edemeyiz. Efendimiz'in Miraç yolculuğuna çıktığı kutsal güzergâh...

Biz Müslümanlara düşen, öncelikle oranın ehemmiyetinin, geçmişinin, *içinde bulunduğu* durumunun tebliğini yapmaktır. Müslüman olduğunu iddia edenler, orası için yardım çalışmalarımızı görünce, bize şöyle diyorlar:

"Orası da kendi başının çaresine baksın." Ya da biraz daha Kemalistçe *şöyle derler*:

"Araplar bizi arkadan vurmıştu." Biz, dediği kim biliyor musunuz? Osmanlı Devleti. Akşama kadar Osmanlı'ya dil uzatırlar; şimdi, birden Osmanlı Devletini savunur olurlar. Aslında mevzu, Osmanlı Devletini savunmak değil, Filistin'deki zulmü dile getiren, anlatan işin şuurunda olanların sözünü etkisiz kılmaktır.

Suphanallah! Münafıklar ne garip! Onlar konuştuklarında aslında kendilerini de yalanlarlar. Bu da onlara Allah tarafından verilen ceza olsa gerek.

Bizim Peygamberimiz, değil Müslümanın, kâfir olsa da mazlumun hakkının savunulmasını bize öğretmiştir.

Rasûlullâh Efendimiz'in (s.a.v) câhiliye devrinde tasvîp edip katıldıkları tek cemiyet, "Hilfû'l-Fudûl"dür. Çünkü bu, bir adâlet cemiyeti idi. Yardımlaşmak, zâlimden mazlumun hakkını almak, zulüm ve haksızlığa mânî olmak için kurulmuştu. Buna, Hilfû'l-Mutayyebîn de denir. Hilfû'l-Mutayyebîn, eskiden beri devam eden bir anlaşmadır. Bunu yapan kabileler, aynı zaman da Hilfû'l-Fudûl'ü de yaptıkları için bu iki isim birbiri yerine kullanılmıştır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v), bu cemiyet hakkında nübüvvetten sonra şöyle buyurdular:

"Gençken amcalarımla birlikte, Hilfû'l-Mutayyebîn'de hazır bulundum. Kızıl develer (yâni en kıymetli dünyâ metâi) verilse bile o ahdi bozmak istemem!"⁴

4 Ahmed, I, 190-193, 317. Buhârî, el-Edebü'l-müfred, I, 199/567; Hâkim, II, 239/2870. Krş. *Ibn-i Kesîr*, el-Bidâye, II, 295.

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) kâfir olsa da mazlum oldukları için yapılan kurtarma ve yardımı ve o üzere varılan anlaşmayı, "faziletli anlaşılmaları" olarak isimlendiriyor. İnsan hakları beyannamesi yazıp insanlığa sunan batinın sahtekârlığı, her gün değişik şekliyle ortaya çıkıyor. "*Veda Hutbesi*"ni okuduğumuzda bunu daha iyi anlıyoruz.

Müslümanlar olarak bizler, bugünkü yaşanan bu zulme ve katliama kayıtsız kalamayız. Hem yok edilen insanlık, soy kırımını hem de İslam kardeşliği üzerimize farz iken.

Müslüman hanımlar olarak, *kâfirlerin ve onların en şedidi olan Yahudilerin yaptıklarını unutmuyacağız unutturmayacağız!* Allah'ın takdiri yerini bulacaktır. Biz, bize düşen görevlerimizi bilelim, Rabbimiz abes iş görmez, her şeyin bir bitiş noktası ve onun gelme vakti vardır, va'idi (cezası) haklıdır.

Tebliğimizle insanları bilinçlendireceğiz, özellikle hanımlar evlerinin ihtiyaçlarını, alışverişlerini yaparken onlara her ne katkı sunuyor ise uzak duracağız ve evlatlarımıza öğreteceğiz. Ekonomik noktada onları sarsacağız. Rabbimizin onlar hakkında öğrettiği Bakara Suresini onlara belleteceğiz. Onları adları gibi bilsinler ki sahte gülüşlerine aldanmasınlar.

Nebevi metoddan *öğreneceğiz* Rasulümüzün yaptıklarını. Metodunu takip edeceğiz. Hendek savaşında, *Müslümanları arkadan vuran hain, dönek yalancı kavim olan Beni Kurayza* Yahudilerine ne yaptı? Öncelikle Allah'ın emriyle onların hurmalıklarını kestirdi. Onlar dünyaperesttir. Hurmalıkları kesilirken bağırdılar, "Ya Muhammed, hani sen barış getirmiştin?" Menfaatlerine dokununca hak akıllarına gelir ama sonra hainliklerine tekrar dönerler. Onlar, haksız yere nice peygamber öldürmüştür. Allah, onların sonunu getirecektir. Bize düşen, bu imtihanda hak çizgisinde ve haklının yanında duruş sergilemektir.

En Emin'e emanet olun.

Geç Kalınmışlığın Hikâyesi

Rüveyde Bera PALA

Dert sahibi olmak, uğruna yaşanılan bir davaya su taşımak, savaşı göze almak, gürültü çıkarmak, söz yerindeyse, herkesin becerebileceği işler değildir. Ancak gayesi yolundayken kanı deli akan, kalbi göğüs kafesini zorlayan kimseler kurta-rabilir kendini. Her zaman nefsinin hem taarruz hem de savunma için kullanan, dünyayı karşısına alıp cihad edenler, seslerini duyurabilir. Rehavetin kölesi olmuş, gerçeklere sağır kesilmiş toplumlar, bu evrenin bir parçası olmaktan çıkıp kendilerini birer piyona dönüştürürler. Merhum müfessir Ali Küçük'ün deyimiyle, "boyunlarındaki ipin ucu"nu verdikleri güce karşı hiçbir karşılık vermeden oradan oraya sürüklenirler. Zaman geçtikçe de ezilir, ezilir ve yok olmaya mahkûm olurlar.

Her müminin diriltilmeyi ve duyurulmayı bekleyen davası vardır. Şüphesiz tevhid da-

Her müminin diriltilmeyi ve duyurulmayı bekleyen davası vardır. Şüphesiz tevhid davası, bunların başında gelir. Bu inancı duyurmak, yaymak, yaşamak Allah'ın kulları üzerindeki hakkıdır. Müslümanlığın temelini oluşturan tevhid, istisnasız tüm kalplere nakşedilmeden, ne olursa olsun dünya hiçbir zaman iyi bir yer olmayacaktır.

vası, bunların başında gelir. Bu inancı duyurmak, yaymak, yaşamak Allah'ın kulları üzerindeki hakkıdır. Müslümanlığın temelini oluşturan tevhid, istisnasız tüm kalplere nakşedilmeden, ne olursa olsun dünya hiçbir zaman iyi bir yer olmayacaktır. Özgürlüğünden ve temiz kalpliliğinden dem vuranlar, bu iddialarını diledikleri kadar sürdürebilirler. İnsanın bulunduğu her yerde, bu inancı, varlığını hissedebilene kadar, dünya müminin cehennemidir.

Hep arka planda kalan meseleler, halkanın ucunda bulunan herkesin imanına içten içe ziyan katmaktadır. Bunlar, uyandırılmayan, hep son anda, bir şeyler kapsamlı bir alanı etkilediğinde akılların kapısını çalan eskimiş meseleler olarak kalmamalıdır. Düne kadar her insanın kendi derdinde boğulduğu zamanlardaydık ki hâlâ öyleyiz. Şimdi ise din, dil, ırk ayrımı gözetmeksizin her millet, aynı olay üzerinde seslerini

duyurmaya çalışıyor. Kimisi, ciddi mücadeleler verirken kimisi, kendince küçük ama bu dava için büyük adımları sayesinde kayıtsız kalmıyor. Yani duyarlı olan herkes, Müslümanların meselesine ortak olmuş, birliği tercih etmiş durumda. Ama çoğu kimse de bu geç kalınmışlığın verdiği zarardan bihaber. Bizler, "elimizden geleni yaptık" diyerek bozulan rahatlığımıza, ara verdiğimiz gündemimize geri dönüyoruz. Sanki senaryoyu okumuş, bize düşen rolü hakkıyla yerine getirmiş ve bu sevinç ve gururla köşemizde finali bekliyoruz. Eğer bir kimsenin dava anlayışı, sorumluluk bilinci buysa kazanan taraf biz olsak bile o, zafer sevincini hakkıyla yaşamayacaktır.

Gecikmenin buruk hissi yüreğimizde hissediliyordur çoğu zaman. Bundan önce Kudüs özgürmüş gibi, ne olduysa sadece geçtiğimiz son iki ay içerisinde olmuş gibi bir coşku var etrafta. Elbette olması gereken bu; karşı çıkma eylemleri, ardı düşünülmeven savunma hareketleri. Ancak ciddi hasar alan o bölgeler, bu gürültülere, haddini aşmış zulümden önce tanık ola-

bilseydi, belki de toparlanamayacak derecede büyük kayıplar yaşamayacaktı. Tabii keşkeler, günü kurtarmak için söylenmiş basit pişmanlıkları ardında getiren bir olgu. Fakat Filistin'in mevcut hâli, pişmanlığı biraz olsun yaşayabilen kesim için, meydana gelen bu olaylardan bir ders çıkarma mecburiyeti doğurmalıdır. Bu ders ise hiçbir şey için, hele de tüm insanlığı ilgilendiren bir mesele için geç kalmamak gerektiğidir. Ama ne yazık ki şimdilerde gecikmenin verdiği yıpranmışlığı, tüm insanlık tadıyor.

İnsanlık bitmiş algısı ortalarda dolaşırken, artık bu yanlış da düzeltmek gerekir. İnsanlık değil, farkındalık ve bu farkındalığa gebe olan bilinç ve iman, tükenmenin eşiğindedir. Bu iki şey dirilmedikçe, varlığını belirginleştirmedikçe, insan hep geç kalır.

Kudüs, Filistin ve Gazze; gelecek nesillere geç kalınmışlığın hikâyesi değil, mümin kalplerde sürekli ve düzenli nefes alan bir mustu olarak ulaşmalıdır.

Teyakkuz Hali

Erdal BAYRAKTAR

Müminin iman ve cihad üzere, İslam Ümmeti'nin aziz, örnek ve şahit olarak yaşayıp, meskenet ve zillet haline düşmemesi için ne yapması gerekir? Çünkü insanı fitratından, mümini sırat-ı müstakimden uzaklaştıracak birçok enfüsi ve afaki ayartıcılar bulunmaktadır. Bu ayartıcılara karşı nasıl bir halde bulunmak gerekiyor?

1. "Güneşe ve kuşluk vaktindeki aydınlığına, güneşi takip ettiğinde aya, onu açığa çıkarttığı anda gündüze, onu örttüğünde geceye, gökyüzüne ve onu bina edene, yere ve onu yapıp döşeyene, nefse ve ona birtakım kabiliyetler verip de iyilik ve kötülüklerini ilham edene yemin ederim ki, nefsinin kötülüklerinden arındıran kurtuluşa ermiş, onu kötülüklerle gömen de ziyan etmiştir." Şems 1-10.

İslam, insanı ve hayatı bir bütünlük içinde algular. Bütünlüğün parçalanması insanı ve hayatı anlamsızlaştırır ve yozlaşmasına sebep olur. Bu bütünlüğü doğru anlamadan, insana ve hayata yapılan saldırıları anlayamayız. Doğru anlama olmadan da sağlıklı tedbirler alınamaz.

2. "İblis dedi ki: Bundan böyle benim sapma izin vermene karşılık, ant içerim ki, ben de onları saptırmak için senin doğru yolunun üstüne oturacağım. Sonra elbette onlara; önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım ve sen onların çoklarını şükredenlerden bulmayacaksın." Araf 16-17.

3. "Yûsuf dedi ki: Bu, Aziz'in, yokluğunda ona hainlik etmediğimi ve

Allah'ın, hainlerin hilesini başarıya ulaştırmayacağını bilmesi içindi. Yine de ben, nefsimi temize çıkarmıyorum. Çünkü nefis, rabbimin acıyıp koruması dışında, daima kötülüğü emreder; şüphesiz rabbim, çok bağışlayan, pek esirgeyendir." Yusuf, 52-53.

4. "Hatırla ki kâfirler, seni tutup bağla-

maları veya öldürmeleri yahut seni (yurdundan) çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar, (sana) tuzak kurarlarken Allah da (onlara) tuzak kuruyordu. Çünkü Allah, tuzak kuranların en iyisidir." Enfal, 30.

5. "Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve savaş atları hazırlayın. Onlarla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve bunlardan başka sizin bilmediğiniz fakat Allah'ın bildiği diğer düşmanları korkutursunuz. Allah yolunda her ne harcarsanız karşılığı size tam olarak ödenir. Size zulmedilmez." Enfal, 60.

6. "Ey iman edenler! Sabredin, sebât gösterin, sabır yarışında düşmanlarınızı geçin, dâimâ savaşa hazırlıklı olun, uyanık bulunun ve Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa erebilesiniz." Al-i İmran, 200.

Yukarıdaki mezkûr ayet-i kerimelerde insana enfüs ve afaktan yapılan taarruzlara misaller veriliyor. Vefat edene kadar içten ve dıştan saldırı altında olacağımız görülmüyor.

İslam, insanı ve hayatı bir bütünlük içinde algılar. Bütünlüğün parçalanması insanı ve hayatı anlamsızlaştırır ve yozlaşmasına sebep olur. Bu bütünlüğü doğru anlamadan, insana ve hayata yapılan saldırıları anlayamayız. Doğru anlama olmadan da sağlıklı tedbirler alınamaz.

Ayet-i kerimelerin ilkinde, Rabbimizin bütün varlığı yaratan ve ona nizam veren olduğu beyan edilerek insanı yaratanın da O olduğu ve nefesine takva ve fücuru ilham ettiği bildiriliyor. İnsan, ölünceye kadar nefesine yerleştirilen bu iki gücün tazyiki altında varlığını devam ettirecektir. Bu ontolojik bir durumdur, bundan kurtulamayız. Bu hali kabul etmediğimiz zaman varoluşsal bir kriz yaşarız. Krizi çözememenin hayati sonuçları olacaktır. İkinci ayet-i kerimelerinde

mede, âdemoğlunun şeytanla varlığın yaratılışından başlayan ezeli ve ebedi hasımlığından bahsediliyor. Üçüncü ayet-i kerimede, bir insan olarak Yusuf'un, dışarıdan yapılan saldırı ile içeriden harekete geçen hevanın tazyiki karşısındaki durumu anlatılıyor. Dördüncü ve beşinci ayet-i kerimelerde ise kâfirlerin, Resul'e ve müminlere karşı hazırladıkları tuzaklardan ve bu tuzaklara karşı ne yapılması gerektiğinden bahsediliyor. Sonuncu ayet-i kerimede, iman edenlere sabır ve sebat üzere olarak düşmana karşı hazırlıklı olmaları öğütleniyor. Saldırı örneklerini çoğaltabiliriz. Burada önemli olan, bu saldırılara karşı ne yapacağımızdır. Durum tespitini yaptıktan sonra ilk alınacak tedbir, zihnen ve ruhen her dem teyakkuz halinde olmaktır. Teyakkuz, uyanık olma halidir. Mümin, içeriden, heva ve heves; dışarıdan ise ins ve cin şeytanlar tarafından kuşatma ve saldırı altında olduğunu/olacağını unutmadan dünya yolculuğuna devam etmelidir. Bu sebepten, ölüm halinde bile şeytanın boş durmayacağı, insanın mümin olarak ölmesine engel olmaya çalışacağı hatırlatılır, bunun için hazırlıklı olması öğütlenir.

İnsan fitratı, takva-fücur'un, yeryüzü ise hak-batıl, iman ve küfür'ün çatışma alanıdır. Bu, kıyamete kadar devam edecek bir kaderdir. Bu, vahyin bize öğrettiği bir hakikattir. Bu hakikati değiştiremeyiz. Değiştiremeyeceğimiz göre mucibince akletmek ve amel etmek durumundayız.

Günümüzde de fert fert her insan ve ümmet, bu çatışma alanında neler yapması gerektiği üzerinde düşünmek zorundadır. Yoksa hayat zorlaşacak, akıbet hüsrana olacaktır. Her şahıs, kendine özgü imkân ve zaafllara sahiptir. İmkânlarını ve zaafllarını doğru tespit edenler, saldırılar karşısında daha korunaklı olur ve imkânlarını kullanarak bunları lehine çevirebilir. Hz. Âdem'in nefsi ve şeytanla olan imtihanında hatasını kabul edip tövbe etmesi, zaafı sonucunda düştüğü zor durumdan onu korumuştur,

Allah'ın yardımıyla. Hz. Yusuf'un güçlü şahsiyeti ve nefesine hâkim olması, kadının ve hevasının ayartmalarına karşı ona kalkan olmuştur. Dün Müşrikler, Ehl-i Kitap ve Münafıklar, Peygamberimize (s.a.v) ve ashabına tuzak kurduğu gibi, bugün de onların günümüzdeki temsilcileri Küresel Kapitalizm ve işbirlikçisi Seküler/Laik Ulus devletler, Neo-con Hristiyanlar ve Siyonist Yahudiler, İslam ve Müslümanlara tuzak kurmaya devam ediyorlar. Ümmet'in fertleri, âlimleri, siyasi, sosyal, ekonomik, kültürel önderleri İslam Ümmeti'ni "insanlık için örnek ve şahit bir ümmet kılmak" için neler yapılması gerektiği üzerinde tefekkür etmeli, ümmetin zaaf ve imkânlarını tespit edip ona göre hazırlık yapmalıdır. Niyeti olmayanın ameli, imanı olmayanın da salih ameli olmaz.

İlahi vahiy, insana kendini tanıtır. İmkân ve zaafllarını, dost ve düşmanlarını gösterir. Huzur ve felaha ermek için nasıl bir yol tutacağını, Resullerin kıssaları üzerinden somutlaştırarak anlatır.

Öncelikle kendimiz ve ümmetin hali ile ilgili bir durum/vasat/bağlam tespiti yaparak işe başlamalıyız. Doğru teşhis, doğru tedavinin başlangıcıdır/temelidir. Vasatın tespitinden sonra, dayanacağımız değerleri/asılları/ilkelere tayin etmek, asıllarımızdan neşet eden değerleri hayata geçireceğimiz bir usul, bu usulle değerleri hayata geçirecek bir liderlik ve ona itaat eden bir cemaat/kadro, bu liderliğin ve kadronun canhıraş gayretleriyle bir İslam toplumu oluşturmak gerekiyor. Hz. Peygamber'in 23 yıllık mücadele ve mücahadesi, bu söylediklerimizin ete-kemiğe bürünmüş halidir.

Son nefesimize kadar; varlığın ve türümüzün devamını sağlamak, iman ve İslam üzere yaşayıp ölmek, İslam'ın ve Müslümanların izzeti, mustazafların adalet üzere yaşaması için teyakkuz halini terk etmememiz gerekiyor.

Filistinli Yazar Musa Akkari ile Filistin, HAMAS ve Aksa Tufanı Operasyonu Röportajı - I

Genç BİRİKİM

Değerli okurlarımız, 20 sene siyonist İsrail'in zindanlarında kalan, 2011'de Gilad Shalit'in karşılığında ve Filistin topraklarında yaşamamak kaydıyla serbest bırakılan 11 kişiden biri olan Filistinli gazeteci, araştırmacı yazar Musa Akkari ile yaptığımız -birkaç sayı sürece- söyleşiyi istifadenize sunuyoruz. Filistin, Hamas, Kassam Tugayları vb. hakkında akıllardaki pek çok sorunun bu vesileyle cevap bulması temennisiyle...

Soru 1. FKÖ, Arap Birliği, İslam Konferansı Örgütü (İKÖ) ve Birleşmiş Milletler (BM) tarafından Filistinlilerin tek meşru temsilcisi olarak tanınmış ve sürgünde hükümet kurmuşken Hamas'ın kuruluşuna niçin ihtiyaç duyuldu?

Cevap 1. Filistin kurtuluş Örgütü'nün gerek Arap ülkelerinde gerekse birleşmiş milletler nezdinde Filistin halkının tek meşru temsilcisi olduğu konuyla alakalı şunu söyleyebilirim: Bir yapının bir halkın temsilcisi olabilmesi için halkın onu seçimler yoluyla seçmiş olması ve o yapıya kendini temsiliyet yetkisi, halkı temsil yetkisi vermiş olması gerekir. Filistin Kurtuluş Örgütü bu temsiliyete seçimler yoluyla değil daha öncesinde İsrail işgaline karşı silahlı mücadele gerçekleştirdiği için böyle bir temsiliyete hak kazanmıştı. Filistin Kurtuluş Örgütünü

yöneten el-Fetih daha sonrasında silahlı direnişi bıraktığında İsrail'le barış anlaşması yaptığında, İsrail'i tanıdığına -ki Filistin kurtuluş Örgütü'nün en önemli kuruluş maddelerinden bir tanesi İsrail'i tanımamak üzerineydi- İsrail'i tanıyıp silahlı mücadeleden vaz geçtikten sonra silahlı direnişi de bıraktığı için ona, kendisine bu noktada yani Filistin halkını temsiliyet noktasında daha öncesinde, silahlı mücadeleden dolayı kazanmış olduğu bu temsiliyeti ortadan kaldıracak bir durum ortaya çıkmış oldu. Yani bir sonuca evrilmiş Filistin Kurtuluş Örgütü'nün silahlı direnişi bırakması, İsrail'i tanınması ve İsrail'le barış görüşmeleri, barış anlaşması imzalamış olması. Birinci maddede ifade etmiş olduğumuz yani seçimler yoluyla seçilmeyen bir hükümet bir temsiliyet olduğu, silahlı mücadeleden dolayı böyle bir temsiliyet kazandığı, ama daha sonrasında kendisine temsiliyet kazandıran o özelliğe muhalif olacak bir tutum sergilediğini göz ardı etmememiz gerekiyor., bu birinci nokta.

Filistin Kurtuluş Örgütü'nü Filistin Kurtuluş örgütü yapan ve ona Filistin halkını temsil noktasında bir pozisyon kazandıran süreç altmışlı yıllarda ve İsrail'e karşı gerçekleştirmiş olduğu silahlı mücadeleydi ve İsrail'i tanımamasıydı. O dönemde yeni bir nesil ortaya çıktı. İşgalcile-

re karşı taşlarla, sapanlarla, tasmalarla karşılık veren bir nesil ortaya çıktı ve o süreçte de Filistin Kurtuluşu Örgütü İsrail'i tanıyarak, İsrail'le bir barış anlaşması imzalayarak ve silahlı direnişi de bırakarak böyle bir süreç ortaya çıkmış oldu.

Altmışlı yıllarda Filistin Kurtuluş Örgütü direnişi üstlenen, direnişi devam ettiren, işgale karşı silahlı mücadeleyi devam ettiren bir yapı iken, ne zaman ki İsrail'le barış görüşmelerine başladı, İsrail'i tanıdı ve silahlı direnişi Filistin'in kurtuluşunun bir çözümü olarak görmediği andan itibaren Filistin halkının temsil noktasındaki meşruiyetini kaybetti. Filistin halkı ise, bu dönemde işgale karşı mücadelenin, işgal edilmiş vatan topraklarını tekrardan özgürlüğüne kavuşturmanın tek yolunun direniş olduğu, silahlı direniş olduğu noktasındaki kanaatini direnerek, direnişi devam ettirerek göstermiş oldu. Dolayısıyla Filistin Kurtuluş Örgütü'nün altmışlı yıllarda silahlı direniş yoluyla işgale karşı, işgalcilere karşı silahlı direniş yoluyla elde etmiş olduğu temsiliyet, akabinde bu temsiliyeti elde etmesine sebebiyet veren noktalara muhalif davranışları, muhalif projeleri sebebiyle kendiliğinden düşmüş oldu. Dolayısıyla Filistin Kurtuluş Örgütü Filistin halkının seçimlerle yönetime gelmiş, seçimlerle başa gelmiş bir temsilcisi olmadığı gibi, altmışlı yıllarda ona bu meşruiyeti kazandıran silahlı direnişi terk etmesinden dolayı da böyle bir temsiliyetinin olmadığı çok açık

bir şekilde anlaşılmış oldu.

1987 senesindeki birinci intifada taşlarla işgalcilere karşı direnişle başlayan birinci intifada ve aynı sene Hamas, İslami Direniş Hareketi'nin kurulması, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün bırakmış olduğu silahlı direniş alanını İslami bir yapı olarak Hamas'ın doldurması ve halkı işgale karşı direnişe çağırması ve bu alanda da öncü olmasını beraberinde getirdi.

1987'lerden 2006'ya geldiğimizde Gazze'de Filistin'de gerçekleşen seçimlerde Filistin halkı seçimini Hamas'tan yana kullanarak şu mesajı vermiş oldu: İşgale karşı direnmenin, işgal edilmiş vatan topraklarını özgürleştirmenin tek yolunun silahlı mücadele olduğunu, Hamas'ın seçimlerden zaferle ayrılmasıyla ispatlamış oldu. Dolayısıyla bir yapının, bir halkın temsilcisi olabilmesi için gerekli olan iki gerekçe birincisi seçimlerle bunun elde edilmiş olması, ikincisi de silahlı direniş yoluyla elde ediliyor olması. Filistin Kurtuluş Örgütü her iki noktada da Filistin halkının meşru temsiliyetini elde edecek bir kazanım ortaya koyamadı. FKÖ'nün silahlı direnişi bırakmasıyla beraber Hamas, 2006'daki seçimlerden de birinci parti olarak çıktı.

2006 seçimlerinden sonra çıkan tabloya baktığımızda, bir halkın temsilcisi olabilmek için gerekli olan sandık iradesi, halkın seçimi sunu göstermiş oldu ki Filistin halkının temsilcisi, direniş bayrağını dalgalandıran, direniş

bayrağını devam ettiren, direnişi devam ettiren bir yapı olacaktır. Dolayısıyla Hamas İslami Direniş Hareketi, 2006'daki seçimlerden galip ayrılmasıyla ve yine işgale karşı direnişi yüklenen, direnişi omuzlayan yapı olması itibari ile Filistin halkının gerçek temsilcisi olma noktasında geçerli ya da gerekçe olarak ortaya koyabileceğimiz, hem sandık iradesi ile hem de direniş gücünü bünyesinde barındırarak Filistin halkının gerçek temsilcisi olma noktasında kendini ispat etmiş oldu. Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Filistin halkının meşru temsilcisi olduğu 1960'lı yıllar için konuşulabilir ama bu söz ya da bu anlayış günümüzü yansıtmayan, günümüzün gerçeklerinden tamamen uzak olan bir düşünce, bir anlayış bir bakış açısidir.

2005'ten sonra Ramallah'ta, Filistin Kurtuluş örgütünden ortaya çıkan el-Fetih hareketinin oluşturduğu Sulta Filistinliye diye isimlendirilen Filistin yönetimi, Gazze'de 2005'ten beri gerçekleşen hiçbir savaşa destek vermedi, hiçbir savaşa katılmadı. Diğer taraftan batı Şeria'da işgalcilerle birlikte Filistin halkına yönelik ortak hareket etme gibi bir ihanetin de içerisinde bulundu. Dolayısıyla günümüzün gerçekleri çerçevesinde bakıldığında 1960'lı yıllarda evet direnişten dolayı, işgale karşı direnişten dolayı, işgalcileri tanımamalarından dolayı belki Filistin halkının temsilcisi pozisyonda olabilirler ama bugün için bu söz mümkün değildir, bu bakış açısı mümkün değildir. Filistin Kurtuluş Örgütü, ondan ortaya çıkan el-Fetih ya da Batı Şeria'daki Filistin yönetimi, Filistin halkının temsilcisi değildir.

Soru 2. Hamas'ın ideolojisi/hedefi nedir? İntifada'nın meydana gelişinde ve Hamas'ın kuruluşunda Şeyh Ahmed Yasin'in etkisi var mıdır? Bize, biraz bah-

Filistin Toprakları Ümmetin Vakfiyesidir. Hiçbir kişi, lider, kurum, yapı, örgüt bu topraklar hakkında tek başına, Ümmetten bağımsız bir şekilde karar veremez, inisiyatif veremez, tek bir karış toprağını dahi pazarlık konusu yapamaz. Bu sadece hali hazırdaki İslam ümmeti için değil, gelecek nesillerdeki İslam içinde söz konusudur. Yani bizler Filistin coğrafyasına, Hamas İslami Direniş Hareketi olarak, İslam ümmetinin bugün ve gelecekteki nesillerinin emaneti olarak bakıyoruz.

seder misiniz?

Cevap 2. İkinci sorunun cevabı olarakta Hamas'ın kuruluşu, ideolojisi, fikri, İntifada ile ilişkisine değinecek olursak, 1987'deki Birinci İntifada'nın 5-6 gün sonra, İmam Şeyh Ahmet Yasin'in önderliğinde, Hamas, İslami Direniş Hareketi kuruldu ve Hamas'ın Birinci İntifada'da halkla beraber, halkın içerisinde direnişi işgalin ortadan kalkması için tek yol olarak gören kardeşlerimizin bir araya gelmesiyle oluşan bir yapı oldu Hamas. İlk kurulduğunda açıklamış oldukları beyanda; Filistin topraklarının İslam ümmetinin Vakfiyesi olduğu ve dolayısıyla sadece Filistinlere ait olmadığı, İslam ümmetine

ait olduğu ve bu coğrafyanın işgalden kurtulması ümmetin sorumluluğunda, ümmetin birinci önceliklerinden, birinci öncelikli meselelerinden olduğunu ifade etti.

Filistin Toprakları Ümmetin Vakfiyesidir. Hiçbir kişi, lider, kurum, yapı, örgüt bu topraklar hakkında tek başına, Ümmetten bağımsız bir şekilde karar veremez, inisiyatif veremez, tek bir karış toprağını dahi pazarlık konusu yapamaz. Bu sadece hali hazırdaki İslam ümmeti için değil, gelecek nesillerdeki İslam içinde söz konusudur. Yani bizler Filistin coğrafyasına, Hamas İslami Direniş Hareketi olarak, İslam ümmetinin bugün ve gelecekteki nesillerinin emaneti olarak bakıyoruz.

Filistin coğrafyası ümmetin Vakfiyesidir. Çünkü bunu Kur'an-ı Kerim'den İsrâ Suresi'nden alıyoruz ve Hamas İslami Direniş Hareketi akidesini, bu inanç, bu anlayış üzerine bina ederek bunu da yayınlamış olduğu beyanda, 1987'deki yayınlamış olduğu beyanda net bir şekilde ortaya koymuş oldu. Filistin Kurtuluş Örgütü'nün direnişten vazgeçmesi, direnişi bırakması akabinde, yepyeni bir neslin, direniş neslinin, dire-

niş bayrağını taşıyacak bir neslin, Hamas İslami Direniş Hareketi bayrağı altında, çatısı altında, doğmasına, ortaya çıkmasına zemin oluşturdu.

Filistin Kurtuluş Örgütü 1965 senesinde ortaya çıkmıştı. 1987'ye kadar 22 senelik bir zaman diliminde yepyeni bir nesil ortaya çıktı. Birinci İntifada, 1987'deki Birinci İntifada'da Şeyh Ahmet Yasin'in ifadelendirmesiyle, mescitlerde yetişen gençlerin, direnişi işgalin bitirilmesi, işgale karşı tek geçer yol olarak, özgür Filistin'e ulaşmanın, özgür Mescid-i Aksa'ya ulaşmanın tek yolunun direniş olduğuna inanan ve bunun için mücadele eden gençlerin başlattığı birinci intifadayı Şeyh Ahmet Yasin; Mescit İntifadası, mescitlerde başlayan intifada olarak tanımlamıştı, değerlendirmişti.

Birinci İntifada da camilerde, mescitlerde imamlarımız, davet çalışması yapan gençleri yetiştiren, gençlerle ilgilenen imamlarımız, gösterilere katılıyor, işgalcilere karşı taş atıyorlardı. Şeyh Ahmet Yasin'de bu çalışmaları yönlendiren en önemli fikir babası ve lider pozisyonundaydı ve Şeyh Ahmet Yasin'in bu Davetçi imamlarımıza ve kardeşlerimize en önemli mesajı hep şuydu: Davet direnişle ve Allah yolunda cihadla perçinlenmediği müddetçe, işgal edilmiş Filistin topraklarının özgürlüğüne kavuşması mümkün olmayacaktır ve bu düşünceyle yetişen nesiller, bu düşünceyle Birinci İntifada'yı başlatan direniş nesli bugün hala direnişini devam ettiriyor ve işgalin direnişle ortadan kalkacağına inanan Hamas şu anda, Filistin halkının özgürlüğü için direnişin bayrağını taşıyan ve dolayısıyla hem seçimler yoluyla, hem de direniş yoluyla Filistin halkının tek ve meşru temsilcisi olma sorumluluğunu yerine getiriyor.

Soru 3. Filistin halkının Hamas'a bakışı/ yaklaşımı nedir? Gazze'de 49 gün benzeri-ne az rastlanır türden sivil halka yönelik bir katliam gerçekleştirilmiştir. Gazzelilerden, Hamas'a/Kassam Tugaylarına yönelik bir tepki oluşmuş mudur? Oluşmamışsa bunu neye bağlıyorsunuz?

Cevap 3. Üçüncü soruya cevap olarak şu söyleyebilirim: Şu an gerçekleşen savaş Gazze'de yaşanan ilk savaş değil. Gazze'de şu ana kadar 6 tane büyük savaş ve irili ufaklı küçük savaşlarında, küçük çatışmalarında olduğu

bir süreç yaşandı. Filistin halkı ilk defa direnmiyor, Gazze halkı ilk defa direnmiyor, ilk defa savaşa maruz kalmıyor. İsrail bundan önceki saldırılarında da onlarca insanlık suçu işlemiş, onlarca savaş suçu işlemiş. Filistin halkı, Gazze halkı dün olduğu gibi bugün de işgalcilerin zulmüne, işgalcilerin katliamlarına, insanlık suçuna, soykırımına kahramanca direnerek bir destan yazıyor.

Gazze halkının direnmesi, direnişte sebat etmesi ve sabretmesi artık Gazze halkının bir karakteri haline geldi. İşgalcilerin zulmüne, işgalcilerin saldırılarına, çok etkili bombardımanlarına, fosfor bombalarına karşı senelerdir direnen, senelerdir sebat eden, direniş azmini kaybetmeyen bir halk olarak, direnişi kendinin karakteri haline, kendinin özelliği haline getiren bir halk. Diğer taraftan işgalciler de her savaşta olduğu gibi, daha öncesinde yaşadığı gibi hastaneleri vurmaya, sivillere yönelik ağır katliamlar gerçekleştirmeye, soykırımlar gerçekleştirmeye alıştılar.

İşgalciler adetleri üzere, bu savaşta da 49 gündür sivillere yönelik çok büyük, çok ağır saldırılar gerçekleştirdiler. 10.000'in üzerinde kadın ve çocuk şehidimiz var. Bu çok ağır, çok derin bir yara. Ama Filistin halkı, Gazze halkı özellikle de, direnişi devam ettirme noktasındaki kararlılığından asla vazgeçmedi ve asla vazgeçmeyecek.

Büyük hedeflerin büyük bedelleri olur. Bizler nasıl ki işgalcileri ağır bedeller ödettirmek için bir süreç başlattıysak, Mescidi Aksa'ya yönelik tacizlerin, Mescidi Aksa'ya yönelik saldırıların ortadan kaldırılması, 40 yılı aşkındır işgal hapishanelerinde esir tutulan kardeşlerimizin özgürlüğe kavuşması ve Gazze'ye yönelik uygulanan ambargonun tamamen kaldırılması için nasıl bir süreç başlattıysak, bunlar işgalcilere büyük bedeller ödettirecek hedeflerdir. Dolayısıyla bu hedeflerin bedelleri de maalesef bazen ağır oluyor, büyük bedeller oluyor. (Devam edecek)

Filistin'in Geleceği İçin Bir Yol Haritası

Tamer Qarmout,
El Cezire, 23.11.2023
Çeviren: İsmail CEYLAN

İsrail, Gazze'de açık-
tan soykırım ve sür-
gün amacıyla baş-
lattığı "savaşı" sürdürürken,
Filistin, kurtuluş mücadelesi
tarihinin en kritik dönemini
geçiyor.

***Bu kritik dönemde Filistinli
liderler, Filistin halkını ye-
niden birleştirmeye yönelik
net bir strateji oluşturmak
için bir araya gelmelidir.***

İçinde bulunduğumuz anın öneminin farkın-
da olmalarına rağmen, aralarında Hamas ve El
Fetih'in de bulunduğu Filistinli siyasi gruplar
bir araya gelip Filistin'in geleceği için tutarlı ve
gerçekçi bir vizyon ortaya koyamıyor, gibi görü-
nüyor. Filistinli siyasi grupların farklılıklarını bir
kenara bırakmaları, ulusa karşı ahlaki sorumlu-
luklarını kabul etmeleri ve Filistin halkını yeni-
den birleştirmek için net bir strateji oluşturmak
üzere bir araya gelmeleri zorunludur. Böyle bir
strateji, yalnızca İsrail'in Gazze'yi etnik olarak
temizleyip Filistin topraklarından ayırmaya yö-
nelik planını engellemekle kalmayacak, aynı
zamanda İsrail'in Batı Şeria'daki ve İsrail'deki
Filistinlileri yerinden etme çabalarına da darbe
vuracaktır.

Gazzeli bir Filistinli olarak, çatışmanın bu
noktasında Gazze'de devam eden savaşı sona

erdirmek, Filistinli grupları
birleştirmek ve işgali sona
erdirmek için fırsatların ol-
gunlaştığına inanıyorum.
Bunu başarmak ve mille-
timizi adalete, barışa ve
bağımsız devlete kavuştu-

racak bir yola sokmak için Filistinli liderler ta-
rafından atılabilecek ve atılması gereken 10 net
adım var:

1. Her şeyden önce, tüm Filistinli grup-
lar, Katar'ın aracılık ettiği, Gazze'deki İsraili
esirlerin İsrail hapishanelerindeki Filistinli
mahkûmlarla takas edilmesini öngören anlaş-
manın yerine getirilmesine ve nihayetinde ge-
nişletilmesine bağlı kalmalıdır.

2. Hamas, 2017'de Kahire'de imzaladığı El
Fetih uzlaşma anlaşmasını kabul ettiğini ve
buna bağlı kaldığını beyan etmelidir. Ardından
Filistin Yönetimi'ne Gazze'deki sorumluluklarını
üstlenmesi çağrısında bulunulmalıdır. Hamas,
ayrıca Gazze'deki direniş gruplarının Filistin ta-
rafından imzalanan tüm anlaşmalara olan bağı-
lılığını yeniden vurgulamalıdır. Kalıcı ateşkes
sağlandıktan sonra Gazze'nin yönetimi, inşası

vb. süreçler merkezi Filistin yönetimi ve Hamas koordinasyonu ile sürdürülmelidir. (*)

3. Hamas, İsrail ile Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) arasında imzalanan Barış Anlaşmalarını, barış sürecinin temeli olarak açıkça kabul etmeli ve tüm Filistin topraklarında bir yıl içinde seçimlerin planlanmasını kabul etmelidir. Buna karşılık İsrail'in Hamas'ı gelecekteki müzakerelerin tarafı olarak tanıması yönünde baskı yapılmalıdır. (*)

4. FKÖ, tüm Filistinli siyasi fraksiyonları ve bileşenlerini kendi yapıları içinde temsil edilmesini sağlayacak şekilde yeniden faaliyete geçirilmeli ve reforme edilmelidir. Örgüt içinde önemli roller üstlenmeleri ve Filistin'in geleceğinde söz sahibi olmaları için hem erkek hem de kadın genç Filistinlilerin güçlendirilmesine özel önem verilmelidir. Reformdan geçirilen FKÖ, yalnızca El Fetih, Hamas ve diğer FKÖ gruplarını değil, aynı zamanda Filistin diasporasının temsilcilerinin yanı sıra ülke çapındaki bağımsız temsilcileri de içermelidir. Örgüt üyeleri, dört yılda bir özgür ve adil seçimlerle yeniden seçilmeli, bağımsız bir Filistin devleti kurulana kadar Filistin halkını ilgilendiren tüm kritik konularda son sözün örgütün elinde olması konusunda anlaşmaya varılmalıdır.

5. Gazze'nin yeniden inşası, uluslararası toplum ve Arap ülkeleri denetimi altında derhal başlatılmalıdır. Uluslararası toplumun, projenin finansmanına katkıda bulunması istense de, mali yükün tamamı, yıkımdan sorumlu işgalci güç olarak İsrail'e yüklenmelidir. Yeniden inşası Gazze'yi sürdürülebilir ekonomik büyüme yoluna sokmak için kullanılmalıdır. Ayrıca su ve elektrik kesintileri, balıkçılık alanlarının daralması ve tarım arazilerinin tahrip edilmesiyle ilgili sorunlar da derhal Gazze lehine garanti altına alınmalıdır.

6. İsrail'in; savaşlarının, saldırılarının ve işgalinin mağdur ettiği hem İsraili hem de Filistinli aileler için bir tazminat fonu kurması sağlanmalıdır. Batılı ülkeler, Rusya'nın Ukrayna'daki

savaşının bedelini ödemek zorunda kalacağı ve Ukrayna'nın dondurulmuş Rus varlıkları kullanılarak yeniden inşa edileceği fikrini benimsedi. Filistin yönetimi de aynı sorumluluğun İsrail'e de yüklenmesi konusunda ısrarcı olmalıdır.

7. Çatışmaları önlemek için İsrail sınırlarına uluslararası gözlemciler konuşlandırılmalıdır. Filistinliler tarafından dürüst bir arabulucu olarak kabul edilen ve NATO üyesi olarak Batı ve İsrail ile güçlü ilişkileri olan Türkiye'den bu önemli sorumluluğu üstlenmesi istenebilir.

8. Gazze'deki abluka, tamamen ve koşulsuz olarak kaldırılmalı, sınır kapıları, havalimanları ve limanları yeniden açılmalı ve bölge sakinlerine tam hareket özgürlüğü tanınmalıdır. Gazze ile Batı Şeria arasında kalıcı ve güvenli bir geçiş sağlanmalıdır. Türkiye, imar ve kalkınma için deniz ve hava köprüleri kurarak Gazze'nin dünyaya açılmasında da önemli bir rol oynayabilir.

9. İsrail'e, tüm yerleşim faaliyetlerini derhal ve koşulsuz olarak durdurması ve BM himayesindeki işgaline son verilmesi yönünde baskı yapılmalıdır. Öncelikle 1967 sınırlarında başkenti Doğu Kudüs olan bir Filistin devletinin kurulması sağlanmalıdır. Bu sağlanana kadar işgalcilerle normalleşmeye yönelik her türlü girişimin dondurulması gerekmektedir. (*)

10. Son olarak, sürdürülebilir barışa ve onurlu bir yaşama yönelik bu siyasi yol başarısız olursa veya ciddi bir engelle karşı karşıya kalırsa, Filistin halkının düzenli seçimlerle kontrol altında tuttuğu, reformdan geçirilmiş bir FKÖ, gelecekteki olaylarda karar verebilecek tek varlık olarak kabul edilmelidir. (*)

(*) FKÖ ve Filistin Yönetimi tarafından daha önce imzalanan antlaşmalar kabul edilmemeli, 1967 sınırları değil, 1948 öncesindeki duruma geri dönülmeli, Siyonist rejimin varlığı asla kabul edilmemeli ve Filistin halkını temsil eden Hamas karar verici konumda olmalı. (Çevirenin Notu)

Rabbani Ulemanın Vasıfları - III

Dr. Mehmet SÜRMEĠ

11. İslâmi ilimlerin usulü-
ne/metodolojisine vakıf olmalıdır. İlimler tarihi inceleyen ve İslâmî ilimlerde derinleşme çabasında olan kimseler bilirler ki usul/metodoloji bilinmeden ilim adamı olunmaz. Bu hakikati kadim ulemamız, "Usul bilmeyenin ilmine itibar edilmez." ifadesiyle özetlemiştir. Usul konuları, İslâmî ilimlerin en zevkli ve en önemli konularını oluşturur. Eskiler, talebelerine usulü öğretmeden ilmi çalışmalara başlatmamışlardır. Bu münasebetle; fıkıh öğrenmeden fıkıh usulü, tefsir çalışmalarından önce tefsir usulü, hadisten önce hadis usulü, kelâmî meselelere girmeden de kelâm usulü öğretilmelidir. Bu söylediklerimiz, diğer ilimler için de geçerlidir. Bugün bizim en önemli sorunlarımızdan birisi, usul konularına yeterince aşına olamayışımızdır. Gerek toplumda, gerekse toplumsal kurumlarda din adına en çok hata yapan ve problemlili söz sarf

Usul konularının kaynağı, Kur'an ve sünnettir. Hz. Peygamber, olaylara çözümler sunarken bir yöntem dâhilinde bu eylemini gerçekleştirmiştir. Sahabesini çeşitli yerleşim yerlerine muallim gönderirken de onların usule vakıf olmalarına dikkat etmiştir.

edenler, usul konularında yetersiz olanlar veya usul konularını hiç bilmeyenlerdir.

Usul konularının kaynağı, Kur'an ve sünnettir. Hz. Peygamber, olaylara çözümler sunarken bir yöntem dâhilinde bu eylemini gerçekleştirmiştir. Sahabesini çeşitli yerleşim yerlerine muallim gönderirken de onların usule vakıf olmalarına dikkat etmiştir. Bu bağlamda, Hz. Muaz'ı Yemen'e vali atarken onun olaylara yaklaşım üslu-

bunu sorgulamış ve aldığı neticeden hoşnutluğunu dile getirmiştir. Ashabından herhangi birisini bir iş için gönderirken; "Müjdeleyin, nefret ettirmeyin; kolaylaştırın ama zorlaştırmayın."¹ buyurmuştur. Bu hadis, usule verilen değeri çok veciz şekilde ortaya koymaktadır.

12. Sadece Müslümanları veli edinmeli ve kâfirlerin velayetine tavır koymalıdır. "Âlimlerin,

1 Ebu Davud, *Edep, Had.* no:4835, c.V, s.170.

peygamberlerin varisleri olmaları"² münasebetiyle en duyarlı olmaları gereken hususlardan birisi de velayet konusudur. Kur'an'da, velayetin önemiyle alakalı iki yüzden fazla ayet vardır. Konunun özü; velayet makamında Müslümanlar olmalıdır. Mâhkum konumunda olmak yerine hâkim konumunda olmayı Müslümanlara tavsiye eden dinimiz, fasıklar, münafıklar, zalimler ve kâfirleri velayet makamına layık görmemiştir. Her peygamber, yaşadıkları toplumda velayet mücadelesi vermiştir. Peygamberlerin mücadelesi aynı zamanda velayet mücadelesidir. Ulema da bu mücadeleye yaşadıkları coğrafyada katılmalı ve her türlü zalim yönetime ve yöneticiye ilkeli, fıkıhlı, plânlı, kadrolu, projeli ve ahlaklı bir biçimde gereken duruşu sergilemelidir. Yeter ki fitne ortadan kalksın ve hayatın belirleyici faktörü vahiy olsun.

Peygamberlik makamının fonksiyonlarından olan; insanları terbiye ve tezkiye etmek,³ helâl ve haram konularında görüş bildirmek,⁴ insanlık için model olmak⁵ ve adaletle hükmedebilmek⁶ için velayet makamını elde tutmak şarttır. Tüm peygamberler, "velayet makamını" ellerine geçirmek için mücadele ettikleri gibi Hz. Peygamber de bu uğurda gayretini ortaya koymuştur. Bu bağlamda o, velayet konusunu içten dışa doğru tanzim etmiş ve din bağına kan bağına üzerinde tutmuştur. Yanında müşrik akrabalarından bazıları anılınca o; "Onlar, benim velilerim değil; benim velim, Allah (c.c.) ve müminlerin salihleridir"⁷ buyurmuştur.

Yukarıda ifade ettiğimiz siyasal velayetin yanında kişisel ilişkilerde de sınırlarını dinin belirlediği velayet hukukuna riayet etmek gerekir. Bu konuda ulema, Müslümanların önderleridir. Bütün Müslümanların rehberi ve önderi

2 Ahmed, *Müsned*, c.V, s.196.

3 Âl-i İmran, 3/164.

4 A'raf, 7/157.

5 Ahzab, 33/25.

6 Nisa, 4/105

7 Müslim, Ebu'l-Hüseyin Müslim b. el-Haccac el-Kuşeyrî, *es-Sahih, iman*, c.I, s.197.

olan Peygamber Efendimiz, duygusal bağılıkların ileride fikri bir etkileşime yol açabileceğini düşünerek veli seçiminde dikkatli olmamızı istemiş ve şöyle bir ölçü koymuştur: «Kişi, arkadaşının dini üzerinedir, sizden biriniz seçeceği dostuna dikkat etsin.»⁸ Hadisteki din kavramı, takip edilen yol ve yaşanan hayat tarzı demektir. Allah Resulü, kontrolsüz bir veli edinmenin kişinin hayatına mal olacağını haber vermiştir. Müminler arası sevginin temelinde Allah rızası olmalıdır. Allah'ın rızasını kazanmak için sevme konusunda Hz. Peygamber, öyle teşvik edici bir dil kullanmış ki buna göre, insanların sevgilerini yeni baştan gözden geçirip sıhhatli bir zemine oturtmaları gerekir. Hz. Ömer (r.), Peygamber'in (s.) konuyla ilgili şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Allah'ın kulları içinde birtakım insanlar vardır ki nebi, şehid değildir. Fakat kıyamet günü Allah Teâlâ'nın kendilerine bahsettiği lütuf ve makamlardan dolayı peygamberler de, şehidler de kendilerine gıpta ederler." Sahabe: "Ya Resulullah, onların kimler olduğunu bize haber verir misin?" deyince Allah Resulü: "Onlar, aralarında herhangi bir mal alışverişi ve akrabalık bulunmadan Allah'ın muhabbeti için birbirlerini sevenlerdir. Allah'a yemin olsun ki, onların yüzleri nur gibi parlamakta ve kendileri de nurdan minberler üzerinde bulunmaktadır. İnsanlar korktukları zaman, onlar korkmazlar. Yine, insanlar üzüldükleri zaman onlar asla mahzun olmazlar."⁹

Birbirlerini veli edinen müminler arasında iyi bir dayanışmanın olması gerekir. İşte bu dayanışmanın temini için Müslümanlar, hicretle emir olunmuştur. Hicret etmemek suretiyle müşriklerin arasında kalan bir Müslümanla küfür ehli insanlar arasında, inkârcıların üstünlüğüne ve siyasal otoritelerine dayanan bir velayet doğabilir. Bu tehlikeli duruma karşı Peygamber (s.) şu uyarıyı yapmıştır: "Müşriklerle birlikte oturmayınız ve onların cemaatlerine dâhil ol-

8 Ebu Davud, Süleyman b. Esas, *es-Sünen, Edeb*, c.V, s. 168.

9 Ebu Davud, *Sünen, Büyü'*, c.3, s.799.

mayınız. Kim, onların cemaatlerine dâhil olur ve onlarla beraber olursa o bizden değildir.”¹⁰ Hz. Peygamber, bu sözüyle müminleri kapalı bir toplum hâline getirmek istememiştir. Çünkü tüm İslâmî emir ve yasakları insanlara ayırım yapmadan duyurmak, bir görevdir. Bu hadisi, hicretin farz olduğu dönemin şartları ve ortamı içerisinde düşünürsek daha iyi anlarız.

Müslüman olmayanlara karşı içimizde bir dostluk ve sevgi doğmaması için Hz. Peygamber, kitap ehli dâhil¹¹ küfür ehlini taklit etmeyi yasaklamıştır. Ayrıca başta münafıklar olmak üzere İslâm binasını yıkmak isteyen kötü niyetli insanlara karşı Müslümanların saygı ifadesi kullanmalarını istememiş ve şu uyarıyı yapmıştır: «Münafığa ‘efendim’ demeyiniz. Şayet münafık seyyidiniz/efendiniz olursa şüphesiz ki (bu davranışınızla) şanı yüce olan Rabb’inizi kızdırmış olursunuz»¹² Seyyidlik makamı; yöneticilik makamlarından birisi olduğu gibi sosyo-ekonomik farklılaşmanın neticesinde elde edilen bir konum da olabilir. Peygamberimiz, bizleri bu gibi hassas yerleri mü’minlerin ellerinde tutmaları bakımından hem uyarılmış hem de teşvik etmiştir. Müslümanları uyarıp onların hâkimiyetlerine dayalı bir velayet inşa etmek ve bunun siyasi projelerini yapmak, rabbani ulemanın varis olduğu görevlerdendir. Bu görev, ihmal edilmeyecek kadar önemlidir. “İlmin aşağılık insanların tekelinde olmasını kıyamet alameti”¹³ şeklinde değerlendiren Hz. Peygamber, bu hadisiyle belki de bilginin çirkin siyaset anlayışına hizmet ettirilmesinden hoşnut olmamış ki ümmetini ilmin merkezi olmaya çağırmıştır.

13. Dini tebliğ etmeyi, ücrete dönüştürmemelidir. Cihad; namaz, zekât, oruç ve hacca gitmek gibi farz bir ibadettir. Bazı durumlarda farz-ı ayn, bazı durumlarda da farz-ı kifaye olur. Rabbani âlimler, Müslümanların ve dinlerit

nin maslahatı için bu iki fetvadan birini gerektiğinde verirler. Diğer ibadetlerin bile yapılması cihadın varlığına bağlı olması hasebiyle belki de hepsinden daha önemlidir. Çalışmamızın başında açıkladığımız üzere Hz. Peygamber’in elçilik göreviyle eş zamanlı başlayan cihad, Hz. Âdem’den beri bütün peygamberlerin ümmetlerine tebliğ ettiği en temel ibadettir. Cihadı olmayan hiçbir peygamber olmadığı gibi; peygamberler arasındaki derece farkını belirleyen de cihadlarının büyüklüğüdür. Sahabe de insana şeref kazandıran ibadetin cihad olduğuna inanmış ve inancının yüklediği teklif üzerine amel etmiştir. Süheyl b. Amr ve arkadaşları, Halife Hz. Ömer’e gelip halife yanında niçin değerlerinin olmadığını merak etmişler. Hatta Mekke’de zayıf bulup horladıkları Müslümanlar kadar bile ilgi göremediklerinin nedenini sormuşlardır. Ömer (r.), o zayıf gördükleri kimselere değer kazandıran şeyin cihad olduğunu söylemiş ve aynı konuma gelmeleri için cihad yapmaları gerektiğini belirtip onlara cepheyi göstermiştir.¹⁴ Onlar da bu şerefi kazanmak için halifenin tavsiyesi üzerine orduya katılmışlardır.

Cihadın uygulanacak olan türünü değişen zaman ve şartlara göre rabbani âlimler belirlerler. Nasıl ki diğer ibadetlerde hükümleri ve ilmi-hali kaynaklara müracaat ederek âlimler belirlen yorsa, cihad fıkını da onlar belirlerler. Ümmet, onların yaptığı fıkha uyar ve böylece keyfiliğe yer verilmez. İslam’ın muhkem bir farzı olan cihad hakkında ilimsiz, fıkısız, metotsuz, ilkesiz, plansız, projesiz, kadrosuz ve ahlaksız konuşmak, Müslümanlar için çözüm üretmez. AksiA ne, sorunlarının daha çoğalmasına neden olur. Bu söylediğimiz ilkelerden bağımsız ve keyfi hareket edildiği için İslam dünyasında birçok yapay sorun üretilmiştir. Cihadla ilgili sorunları üretenler, İslam düşmanı kâfirler ve onların işbirlikçileridir. Üretilen bu yapay sorunlar sayesinde neredeyse kimse cihaddan bahsedemez hale gelmiştir. Kürsülerden ve ders kitaplarının

10 Hakim, *Müstedrek*, c.2, s.141.

11 Müslim, *İlim*, c.4, s.2054.

12 Ebu Davud, *Edeb*, c.5, s.257.

13 İbni Mace, *Fiten*, 20, *Had. no:4015*, c.II, s.1331.

14 Mevdudi, Ebu’l A’la, *Tefhim’ü-l Kur’an*, (Terc: Komisyon), c.II, s.223

dan cihad ibadeti çıkarılmıştır. Bahsedener de sadece nefsi müdafaa cihadından bahsedebilmişlerdir. Bu duruma en çok sevinenler ise kâfirler olmuştur. Çünkü onların bu çalışmaları sayesinde Müslümanlar cihadı ve türlerini literatürlerinden çıkarmışlardır.

Çeşitli soru ve sorunlarla karşılaşmamak, dinde olmayanları dindenmiş gibi vererek itici bir görüntü oluşturmamak; yaptığımız fahihsız davranışlarla İslam ile insanların arasına engeller sokmamak için cihadı Hz. Peygamber'in önderliğinde; sünneti çerçevesinde anlamak zorundayız. Cihad olmadan dinin bekasının mümkün olmadığına iman etmeliyiz.

İnsan, diğer ibadetleri yaparken nasıl ki kimseden dünyevi bir değer ve ücret istemiyorsa, aynı hassasiyeti cihad için de gösterip yaptığı bu yüce ibadete karşılık ücret istememelidir. Bütün ibadetlerin olduğu gibi cihadın sevabını da yalnızca Allah Teâlâ verecektir. Hiçbir peygamber, yapmış olduğu cihada karşılık ücret almadığı için ümmetlerine ibadetlerde ihlâs konusunda örnek olmuşlardır. Peygamber Efendimiz de diğer peygamberlerin yolunu izleyip davet ve cihadına karşılık ücret istememiş ve bizlere model olmuştur. Daha açık ifade ile, davete karşılık ücret/para almamak muhkem bir sünnettir. İmanda sadakatin en belirleyici kriteri olan cihad,¹⁵ paraya dönüştürülecek olursa İslam toplumunun siyasal yapısı istikrarsızlık kazanır. Zalimler, siyasi emellerini bir avuç insan üzerinden yürütürler. Çünkü hakkı ayakta tutan cihad, ücretle beraber belirli bir sınıfın hizmetine verilmiş olur. Bu anlayışın en kötü örneklerini, ümmetin tamamının asker olduğu bir toplumdan, devletin emrinde olan askerli topluma geçişin yapıldığı Emeviler'de görüyoruz. Görev ehliyesiz kimselere verilir imamet saltanata dönüştürüldüğünde ve Hz. Hüseyin şehid edildiğinde toplumsal desteğin zalim siyaseti sarsacak boyutta olmamasının nedeni, Müslümanların mücahid millet olma

vasfını kaybetmeleri yüzündendir.

Davete karşılık ücret istemek dinen meşru olmadığı gibi, davet esnasında hak ve hakikati gizlemek de yasaktır. Kur'an, daveti gizleyenlerle ilgili şöyle buyurmuştur:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

Göndermiş olduğumuz apaçık belgeleri ve (dosdoğru yola ulaştırın) hidayeti -Biz onları ilahi kitaplarda açıkça bildirmemize rağmen- (basit dünyevi çıkarları uğruna) gizleyenler var ya; işte onlara hem Allah lanet eder hem de (bütün) lanet ediciler lanet ederler.¹⁶Ayetten anlaşılan; Allah'ın dinini ve onun bildirdiği hükümleri kasıtlı olarak gizleyenlerin laneti gerektiren bir günah işledikleridir.¹⁷ Bilgiyi gizlemek ve onu insanlarla paylaşmamak nasıl laneti gerektiren bir suç ise, bilgiyi firavunların sarayını daha muhkem hale getirmek için kullanmak; onların iktidarlarını güçlendirmek amacıyla kullanmak da en büyük günahlardandır. Hz. Musa (a.) zamanında yaşayan Belam b. Baura, Allah'ın ayetlerini ve ism-i azamı bilmesine rağmen bu ilmini Firavun'un saltanatının devamına payanda yapmıştır.¹⁸ Belam üzerinden Yüce Allah, şu evrensel mesajı vermiştir: Bilgi, emanettir. Sadece Allah rızası için öğrenilir. Allah Teâlâ'nın dinini hâkim kılmaya yolunda bilgiden yararlanılır. Firavni sistemlerin iktidarı için bilgiyi payanda yapmak, Belam'ın lanetli davranışdır. Âlimler, hem firavunlara karşı olmak zorundadırlar hem de kendilerini dünyevi çıkarlar uğruna zalimlerin emirlerine teslim etmemelidirler. Gündemlerini bizzat kendileri Müslümanların ihtiyaç alanlarına göre belirlerler; yapay gündemlere müsaade etmezler. Onlar için asıl olan, Müslümanların buldukları alandan bir üst makama terakki etmeleridir. Kısacası Rabbani âlimler; kafalarını, kalemlerini,

16 Bakara 2/159.

17 Ayrıca bak: Bakara 2/174.

18 İbni Kesir, *Tefsir'ü-l Kur'an-i-l Azim*, c.II, s.253-4

ilimlerini ve haysiyetlerini kiraya vermezler.

Cihada karşılık ücret alınmayacağına dair ayetlerin çokluğu, davetçilere kaynak olmalıdır. Azim sahibi peygamberlerin ilki olan Hz. Nuh (a.), 950 sene peygamberlik yapmıştır.¹⁹ Ömrünün anını bile davet etkinliği ile geçiren Hz. Nuh (a.), davetine karşılık ücret istemediğini ayette şöyle haber vermiştir:

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ

Ey kavmim! Bu (davetime) karşılık sizden herhangi bir mal istemiyorum. Benim ücretim ancak Allah'a aittir..."²⁰ Davete karşılık ücret almamak, bütün peygamberlerin sünnetidir. Hz. Nuh, Hz. Hud, Hz. Salih, Hz. Lut ve Hz. Şuayb peygamberlerin davet ve tevhid mücadeleleri verildikten sonra onların hepsinin ortak kararı, Kur'an'da şu ayetlerle bizlere bildirilmiştir: **"Ben, yaptıklarına karşılık sizlerden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."**²¹

Yukarıdaki kıssaların içerisindeki anlatılanlar usul ilminde "şer'un men kablena" olarak değerlendirilir. Bu anlatılan olayların içerisindeki hükümlerin bizleri bağlamadığına dair açık bir hüküm yoksa bizleri de bağlar. Yani 'dine davetten ücret alabilirsiniz' diye apaçık bir karar yoksa daveti ücrete dönüştürmemek bizim için de bağlayıcıdır. İşin içerisine para girince tarihte birçok kimsenin uzun tartışmalarına girdiğini ve tezini ispatlamak için onlarca delil ortaya koyduğunu biliyoruz. Ortaya konan kaynakçalara da vakıfız. Bizim burada önemle üzerinde durduğumuz konu; davet, bir ibadettir ve ibadetler, para karşılığında yapılmaz. Kıldığımız namaza, tuttuğumuz oruca ve haccımıza karşılık nasıl ücret istemiyorsak davetimize karşılık da ücret istememiz

doğru değildir.

Davet ve tebliğe karşılık ücret alınabileceğini savunan zevat ise aralarında sektör oluşturup davetin içeriğini boşaltarak "şov"a dönüştürdüler. Anlatılanlar, Kur'an ve sünnetin genişlik boyutundan oldukça uzaktır. Konuşmaların içeriğinde tekliflerin olmayışı ve tekliften kaçan dinleyicilerin çokluğu, "medya vaizi" denilen bu kişileri her durumda popüler yapmıştır. Popüler olmanın karşılığına yüksek transfer ücreti alan ve "her şeyi bilen hocalar!", esefle belirtelim ki İslam'ın itikat alanını canlı olarak ele almadıkları gibi; faiz, bankacılık ve finans sektörü, fakirlik problemlerine çözümler; madenlerin zekâtı, lüks arabaların ve konutların zekâtı, işçi işveren münasebetleri, siyasal velayet ve alternatif siyaset, ideolojilerin dini hükümleri, uluslararası emperyalizme İslam'ın söylemi, gulat ideolojiler; sekülerizm ve laiklik, Alevilerin inançları ve bu inançların vahiy bağlamında değerlendirilmesi, hukuk önünde eşitlik, din eksenli anayasa denemeleri, çocuk eğitiminde yeni modeller, Amerika ve Batı Avrupa eksenli icazetli siyasete dinin bakışı, tesettür, tesettürün İslam toplumlarının geleceği ile alakalı vaatleri vb. konulara hiç yer vermemektedirler. Böyle bir sunumdan dolayı ne gençlere umut olabilmekteler ne de sunulan din dünya sistemiyle hesaplaşacak bir dindir. Konuşmalarının çoğunda sahih kaynaklar kullanılmadığı gibi, alanlarının dışına çıkmaktadırlar. Gerçi çoğunun ana kaynakları okuyabilecek donanımları da yoktur. Buna rağmen bir allame edasıyla her şeye cevap veren bu kimselerin bilgi hanelerinde her şey var. *Bilmeme erdemi* henüz literatürlerine girmedir. Hele bir de karşılarında modern bir kadın varsa hocalarımızı (!) tutana aşk olsun. Bu hanımlar vasıtasıyla İslam'ın modernite ile ilgili bir meselesinin olmadığı mesajı fetvalandırılmaktadır. Bunları, sahih bir İslam davetçisinin yapmaması temennisiyle ifade ediyoruz.

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّائِيُّونَ وَالْأَخْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السَّخْتَّ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

19 Ankebut, 29/14.

20 Hud 11/29.

21 Şuara 26/109, 127, 145, 164, 180.

onları, günah sözleri söylemekten ve haram şeyleri yemekten alıkoymaları gerekmez miydi?”²² ayeti, bazı alimlere göre muhtevastından en çok korkulması gereken ayettir. İbni Abbas (r.), Kur’an’da bu ayet kadar âlimleri azarlayan bir ayetin olmadığını söylemiştir.²³ Ayet, âlimlere iki temel konunun işlenmesini görev olarak yüklemektedir. İdeolojilerin propagandası dâhil her türlü kötü sözden ve düşünce kirliliğinden ümmeti temizlemek, âlimlerin veya onlara vekalet eden kimselerin asli görevidir. Yüklenen bu görev sayesinde hocalarımızın; şeytana ibadetten,²⁴ hevaya tapınmaktan,²⁵ monarkı/kralı kutsamaktan,²⁶ Meleyi/bürokrasiyi tanırlaştırmaktan,²⁷ ümmeti şirkin tüm çeşitlerine karşı duyarlılıklarını kaybetmekten,²⁸ nifaktan,²⁹ irtidata düşmekten,³⁰ bilgiyi firavunların iktidarı için kullanmaktan,³¹ sanemlere ve tağuta ibadetten,³² dar’u-l harpte yaşamaktan,³³ falcılara, sihirbazlara inanmaktan,³⁴ politeist inançtan,³⁵ tabiat olaylarını ve zamanı hayatın faili bilmekten,³⁶ imanı yüzelemekten,³⁷ kâfirleri veli edinmekten,³⁸ dine ekleme ve çıkarmalar yaparak aşırı gitmekten³⁹ Müslümanları uyarması şarttır. Uyarıcılık görevini nebevi bir duruşla ümmetin önüne geçerek yapmayan kimselerden ne âlim ne de davetçi olur. Hz.

22 Maide 5/63.

23 Taberi, Cami’u-l Ulum, c.IV, s.638

24 Bak: Yasin 36/60.

25 Bak: Furkan 25/43.

26 Bak: Şuara 26/29.

27 Bak: Mü’minun 23/47.

28 Bak: Nisa 4/48.

29 Bak: Münafikun 63/1-11.

30 Bak: Bakara 2/217; Maide 5/54.

31 Bak: A’raf 7/175-176.

32 Bak: Maide 5/90; Nisa 4/60.

33 Bak: Hac 22/41.

34 Bak: Bakara 2/102.

35 Bak: Zümer 39/29.

36 Bak: Casiye 45/23.

37 Bak: Bakara 2/208.

38 Bak: Maide 5/51.

39 Bak: Nisa 4/171; Maide 5/77.

Peygamber’in naklettiği şu kuts-i hadis, anlatmak istediğimiz meseleyi yeterince açıklığa kavuşturmaktadır:

عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَوْحَى اللَّهُ... إِلَى مَلَكٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ أَنْ أَقْلِبَ مَدِينَةَ كَذَا وَكَذَا عَلَى أَهْلِهَا قَالَ: إِنَّ فِيهِ عَبْدُكَ فَلَانًا لَمْ يَعْصِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ قَالَ: أَقْلِبْهَا عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، فَإِنَّ وَجْهَهُ لَمْ يَتَمَعَّرَ لِي سَاعَةً قَطُّ»

"Allah Teâlâ, meleklerinden bir meleğe tarif ettiği bir şehri, ahalisi ile beraber helak etmesini bildirdi. Melek ise (hikmetini öğrenmek için) o şehrin içinde göz açıp kapayana kadar bile günah işlemeyen bir adamdan dolayı tekrar Allah’a müracaat etti. Yüce Allah, meleğe şu cevabı verdi: O kişinin ve beldenin yine de altını üstüne çevir. Çünkü o şahıs, (işlenen isyanlardan dolayı) bir defa olsun benim rızam için yüzünü bile ekşitmedi."⁴⁰

Bizim, medya vaizleriyle esas sorunumuz, onların çoğunun rızık konusunu kavrayamaktan kaynaklanan kötü algıdır. Şunun çok iyi bilinmesi gerekir ki rızık veren Allah’tır. Rızık, Kur’an’da ve sünnette yalnızca Allah Teâlâ’ya izafe edilir. Rızıkın kaynağı insan değildir. Onun için "errizkuelallah" deriz. Biz Müslümanlar, Allah’ın ekmeğini yiyoruz. Dolayısıyla mutlak anlamda zaten gavurun ekmeği yoktur. Artık para karşılığı gavurun davulunu çalmaktan vazgeçilmelidir. Vele ki gavurun kapısında işçi olsanız bile, bunun bir imtihan olduğunu bilip onların hatırına inancınızı feda etmemeniz gerekir. Davetçi Müslümanların bu yazılanları ciddiye alıp Allah rızasını önceliklelerini ve maddi tekliflere karşı hassas davranmalarını tavsiye ederiz. Dilimizden düşürmememiz gereken kutlu söz; **"Yaptıklarımıza karşılık kimseden ücret istemiyoruz. Bizim ücretimiz ancak ve ancak âlemlerin rabbi olan Allah Teala’dandır."** (Devam edecek...)

40 Tabarani, Muçem’ü-l Evsat, Kahire, 1415, Had. no:7661 c.VII, 336; Beyhaki, Şuabu’l-İman, Riyad, 2003, c.X, s.74.